

**NE OSLANJAJ SE NA
SVOJ RAZUM**
(Lean Not Unto Thy Own Understanding)

William Marrion Branham
Sreda, 20. Januar 1965.
Ramada Inn, Phoenix Arizona, U.S.A.

NE OSLANJAJ SE NA SVOJ RAZUM

Ostanimo na nogama samo, za trenutak radi molitve. Koliko vas ovde ima molbu u svom srcu, i onih koji žele da Bog učini nešto posebno za vas na ovom skupu? Pognimo k Njemu sada naše glave.

2. Nebeski Oče, mi smo privilegovani ljudi pošto smo skupljeni ovde u Ime Gospoda Isusa, u jednoj slobodnoj zemlji gde možemo proslavljati Tebe prema nalogu naše savesti, kao dosada. I mi se molimo, Oče, da ovo bude zadugo. I, možemo li mi iskoristiti prednost ove velike privilegije koju imamo. I možemo li mi uložiti svoje celo srce u ovu službu večeras, da bi Te proslavljali, da bi moglo biti rečeno, da je “Bog bio među nama večeras, blagosiljajući Svoje ljude.” Spasi svaku izgublenu dušu koja je večeras ovde, Gospode. I svakog povratnika u greh, mogu li se oni vratiti u Božiju kuću. Molim se za svaku bolesnu osobu, može li biti izlečena, nepokretni mogu li hodati, i slepi videti, gluvi čuti, i da se oda slava i čast Isusu Hristu među njegovim ljudima. Može li to biti dugo zapamćeno, Gospode, jer smo se mi sakupili i molili u Isusovo Ime za ove blagoslove. Amen.

Možete sestii.

3. Nekako, kada dolazim u Ramadu, uvek mi se čini kao da se vraćam kući na neki način, jer sam bio ovde toliko puta da sam – ja mislim da me oni upravo moraju početi poznavati. I drago mi je zbog toga, zato što sam pronašao finu grupu ljudi u ovoj Ramadi. Oni u Tusonu i ovi ovde, bili su veoma ljubazni prema nama, dozvoljavajući nam da održavamo službe. Ne tako davno, imao sam samostalnu službu, dole u Ramadi, a upravitelj mi nije čak dozvolio ni da platim zakupninu zgrade. To je veoma lepo. Zapamtiću to dok budem prolazio kroz ostale zemlje takođe, dakle, ove koji su dobri prema Božijoj porodici.

4. Dakle, mi smo imali, od nedelje uveče, ustvari bolje rečeno od nedelje posle podne, neke predivne trenutke u Gospodu, ili bar sam ih ja imao. Bilo mi je predivno dok sam uživao u Njegovim blagoslovima, i u zajedništvu Svetoga Duha s Njegovim ljudima.

5. Želeo bih se setiti, toga da mi zajedno proslavljamo Boga. Vi ste jedan Božiji atribut, deo Boga, kada vi postanete sin ili kćerka Božija. I Bog je u vama, sprovodeći Svoju volju, ako mu dopustite da to učini.

6. Stoga, mi se nadamo večeras, da će svaka osoba zaboraviti na stvari koje su bile prošlih dana, i da će odložiti sve u stranu, i samo okrenuti svoja srca sada prema službi; i ne samo za ovo veče, već i za skupove koji su pred nama. Bez sumnje da se skupio priličan broj delegata. I vidim da imamo neke dodatne troškove večeras ovde na podijumu, skupljajući za skup koji počinje sutra. I molim ljude koji su ovde zbog probuđenja koje smo upravo imali, da, ako je to moguće, želeo bih da ostanete na skupu. Imaćemo neke dobre govornike koji su navedeni. Jedan brat nije mogao doći, i – ali imamo mnoge ovde koji će biti tu da zauzmu njegovo mesto. Želim biti na celom skupu da bi uživao u ovom zajedništvu.

7. Znete, mi nastupamo ovde kao propovednici, i govorimo, i mi uvek dajemo ljudima sve što je u nama. Propovedao sam na jednu temu jednom, gde je Isus rekao: “Pogledajte ljiljan, kako oni – niti predu niti tkaju, a opet kažem vam da se ni Solomon u svojoj raskoši ne odenu kao jedan od njih.” I video sam, da ljiljan mora rasti dan i noć, presti i tkati, i da bi se rascvetao. Ali on sam u tome nema blagoslova za sebe. On se otvara, i – i prolaznik oseti njegov miris. Pčela uzima med tačno iz srca. On daje sve za šta se mučio da ima u sebi. I ja sam nazvao svoju propoved *Cenjeni Gospodin Ljiljan*, tako da je to jedan neobičan tekst.

8. Ali – ali to je, propovednici predaju sebe za ljude i onda je upravo dobro samo sedeti i – i slušati druge. To je kao kada se grejete pored vatre, mi volimo da sedimo jedni do drugih do tih vatrenih plamenova i ugrijati svoja srca sa Evanđeljem koje naš

brat propoveda ljudima. I ja sam zahvalan da imam ovu priliku da to učinim. I sada ja verujem večeras...

9. Bili mi je rekao da je razdelio sve molitvene kartice. I mi nismo mogli ovde imati molitveni red ako smo ga trebali imati. Vidite, trebali biste ići napolje okolo, i kroz taj mračni hodnik, i da dođete gore ovuda. Spoticali biste se o svašta dok ne bi stigli ovde. A bolesni i nepokretni bi bili u groznom položaju, čineći to.

10. Ali mi ne znamo šta naš Gospod može učiniti. On se može spustiti tačno među nas večeras, i – i da izleći svakoga ko je ovde, svaku bolest. Ooo, ja bih rađe to video nego sve molitvene linije koje sam ikada imao u svom životu, upravo da vidim Božiji suverenitet kako pada među Njegovu poslušnu decu. Ja uvek volim to.

11. I obično, ako ste imali bilo kakvih ličnih kontakata sa ljudima, kao što je polaganje ruku, to bi moglo biti, ne mislim da bi mnogi to učinili, dakle, oni bi rekli: “Jedan – jedan propovednik je položio ruke na mene, i slava Bogu...” To uzrokuje da ljudi onda gledaju na tog propovednika.

12. Ali ako samo možete stajati ovde, propovedati Reč, i dopustiti Svetom Duhu da izleći svakog od njih, onda je to samo apsolutno Božija milost. I onda Bog dobija svu hvalu i slavu, i tamo nema ni sene ničega za nekog drugog. To je način što ja, u mojoj službi, što ne dođem do previše, osim... Dakle, sinoć smo pokušali da se molimo za što više njih što smo mogli. Ali polaganje ruku...

13. I obično tokom večeri, možda će baš Sveti Duh doći među nas i početi objavljivati Sebe, čineći sebe znanim među nama. I onda s tim, mislim da je to stvarno kada On možda može objaviti svoj suverenitet. Vidite? Ja ne mogu sada reći: “Ovaj čovek ili *ova* žena ili *ono* dete.” Vidite? Sveti Duh se pokreće u zgradi i govori kome god On želi govoriti. Vidite, to je suverenitet. I onda to donosi znanje, zato što je to Božije obećanje, i onda to donosi Božije suvereno znanje, i takođe to donosi Njegovu prisutnost dole među nas. Mi bi trebali to videti i radovati se! I bez obzira šta...

14. Kažete: “Dakle, ja sam bio bogalj u svojoj ruci. Bio sam tamo sinoć. Ja – ja – nije mi ništa bolje.” To nema nikakve veze s tim. Za vas, to je već svršeno. Ti onda više ne gledaš na svoju ruku; vi gledate na obećanje, razumete. I radi toga, ne možeš reći: “Dakle, brat *taj-i-taj* se nije molio molitvom vere, ili bilo je *tako-i-tako*.” To je Božija prisutnost koja vam je dala veru, razumete, i onda On šalje Svoju Reč i leči ih.

15. Dakle, prošle večeri ja – ja ponovo nisam održao svoje obećanje. Pokušaću ga održati večeras, ako budem mogao. I sada, neko je rekao: “Nisi se držao svoje teme sinoć.” Ne, ja – ja nisam; zato što, reći ću vam zašto. Hteo sam propovedati na temu, dakle zaboravio sam baš šta; “*Bog Bogat Milošću*.”

16. I ja trebam pokušati objasniti kako je Pavle, govoreći tamo, rekao: “Mi koji smo nekada”, nekada, u neko drugo vreme a ne sada: “bili smo mrtvi u grehu i prestupima; koje je Bog oživeo, učinio živima...” Dakle, vidite, pre nego što se nešto može oživeti, tamo mora postojati nešto što oživljava. To je tačno.

17. Stoga, vidite, ako ste vi bili u Božijem predznanju, tada vi postajete deo Boga. I jedini način kako možete biti sin Božiji ili ćerka Božija, vi morate biti deo Boga, i Bog nije potpun bez vas. Mora tako biti. To je tačno, zato što postoji Jedan, samo jedan izvor Večnog Života, i to je Bog, i samo On ima Večni Život. Vidite? Dakle, i vi ste bili deo Njega, u toj meri da ste vi jedno svojstvo (atribut), odnosno u Njegovim mislima u početku. I to, što je On mislio o vama u početku, to pokreće to malo povlačenje prema Njemu. To je ono što mora biti oživljeno. Neki od njih nikada neće biti oživljeni; oni to jednostavno nemaju; i to je sve.

18. Baš kao kada biste posejali zrno kukuruza u zemlju, ne bi morali... Koliko god da je bio lep, ako ne bi u sebi imao klicu života, nikada ne bi mogao biti oživljen. No klica života mora pre svega biti tamo.

19. Ja imam jednu malu priču o orlu, koji hoda s kokoškama i pilićima, zato što je bio izležen i rođen tamo, ali nikada se nije

osećao kao ti pilići. I, znate, kada je njegova mama došla i povikala, čuo je glas koji mu je zvučao strašno dobro, jer, upamtite, on je bio orao od početka. On je jednostavno morao pronaći sebe u pronaći svoje mesto.

20. I tako je to sa svakim vernikom. Vi niste bili rođeni za ovaj svet. Vi ste bili stvoreni u Božijem liku, da budete sin Božiji. I vi ne pripadate tom kokošinju tamo napolju. Vi ste orao.

21. I znate, ja sam dospeo na tog “orlu” i nisam mogao vratiti svoje noge ponovo na zemlju, tako da sam samo... Odužio sam previše, i tada zaboravim koja je bila moja tema, i zagubim svoje beleške i sve ostalo. Imao sam grozno vreme. Ali to je ono što je to bilo, to je bilo samo o tom “orlu”.

22. Dakle, može li taj Orao, Bog... Znate da Bog poredi svoje proroke s orlovima. I On sebe naziva Orlom; On je Jehova Orao, Otac Orao.

23. Razlog zašto On to čini je, što jedan orao može leteti višlje od bilo koje ptice koja postoji, i to je zato što je on načinjen drugačijim od bilo koje ptice. Dakle, on ne gradi svoje gnezdo na zemlji kao kokoške i tako dalje, već on se podiže visoko da sagradi svoje gnezdo.

24. I još nešto, zbog čega je on posebno sazdana ptica. Dakle, ako bi soko, ili vrana, ili jastreb, ili bilo koja druga ptica pokušala da ga sledi do nebesa, raspala bi se; one nisu načinjeni za to. On mora biti posebna osoba da bi išao tamo gore. Njegovo perje je pritegnutije od bilo koje druge ptice.

25. I – i njegove oči su više oštrovide od bilo koje druge ptice. I što višlje on ide, dalje može videti. Dakle, neke od tih ptica, kada dospeju toliko visoko koliko bi trebale biti, one su slepe kao šišmiš. I tako je to sa... Dakle, kada oni napuste veroispovesti, oni onda više ne znaju ništa o tome. “Dani čuda su prošli,” zašto? Oni to ne mogu videti.

26. Ali orao može ići u nebesa, i nebesa nad nebesima tamo gore. Kakve vajde od toga da dospete tamo gore ako ne možete videti? Ooo, toliko mi je drago što sam jedan od njih, i povezan s celim gnezdnom punim njih sada.

27. Okrenimo sada u Stari Zavet, u Knjigu Izreka, koju je napisao Solomon, jedan od najmudrijih ljudi na svetu, izuzevši Isusa Hrista. Ali On nije bio baš kao Solomon, pošto je Solomon bio rođen od žene i začet od zemaljskog oca, Davida. A Isus je bio devičanski rođeni Sin, i nije bio samo čovek; već je On je bio Bog, Bogočovek, i On je bio više nego čovek: On je bio čovek plus još više. Vidite? Ali Solomon je bio samo čovek kao vi i ja, i on je molio Boga da mu da mudrost, da bi vodio svoje kraljevstvo. I on je imao dar mudrosti, najmudriji čovek za kojeg smo ikada znali izuzev našeg Gospoda. On je napisao Izreke, i ja mislim da su veoma dobre.

28. I mi ćemo otvoriti sada Knjigu Izreka 1.-vu glavu, i – ustvari 2.-gu glavu rađe, i prvih nekoliko stihova iz Izreka, od 2, počinjući s 1.-og što je nastavak Solomonovog savetovanja svojih sinova. “Sine moj, ako primiš...” Oprostite mi.

29. To su Izreke 3:1. Oprostite mi. Pogledao sam ovde u – u svoju knjigu, i video sam da su to Izreke 3 umesto 1 ili 2. Izreke 3:1.

Sine moj ne zaboravljaj moje pouke, i tvoje srce neka čuva moje zapovedi, jer će ti produžiti dane i životne godine i podariti spokojstvo.

Neka te ne ostavljaju dobrota i vernost, obesi ih sebi oko vrata, upiši ih na ploču srca svoga.

Tako ćeš steći ugled i uspeti pred Božijim i ljudskim očima.

Uzdaj se u Gospoda svim srcem i ne oslanjaj se na svoj razum.

Imaj ga na umu na svim svojim putevima, i on će ispraviti tvoje staze.

30. Ooo, ja mislim da je to predivan citat Pisma! Dakle, želim uzeti temu, iz – iz 5.-og stiha: “*Ne oslanjaj se na svoj razum.*”

31. Dakle, ovo je – veoma neobičan tekst za dan u kojem mi živimo, jer je naglasak danas svakako stavljen na obrazovanje i na naše vlastito razumevanje stvari, ovo je vreme učenja. Ali nalazimo ovde da ova neobična izjava, kao i u drugim Pismima, ima svoje mesto, i verujemo da će nam Bog dozvoliti da vidimo gde je to mesto.

32. Danas mi šaljemo našu decu u školu, da razviju razumevanje. I kada završe osnovnu školu, šaljemo ih u srednje škole za bolje razumevanje znanja. Onda kada oni završe i to, neka deca čak imaju dosta sreće da idu i na fakultet, i na fakultetu upotpunjavaju svoje obrazovanje i svoje razumevanje znanja. Ono što su ona postigla sa... Mnogo puta da biste dobili posao, morate imati barem srednješkolosko obrazovanje, ili fakultetsko obrazovanje, ili tako dalje.

33. Ipak, mudri Solomon nam je rekao “ne oslanjaj se na to, na naše sopstveno razumevanje; ne uči od tih stvari.” Jer mi se pitamo zašto bi on rekao tako nešto, jer je obično naše moderno razumevanje uglavnom ljudska mudrost, što je suprotno Reči Božijoj. I ja mislim da je to ono što je Solomon pokušavao savetovati svoje sinove, ne da budu neobrazovani, nego da se ne oslanjaju na svoje razumevanje.

34. I ja mislim da bi to bila dobra opomena i danas, ako bismo rekli našim sinovima i sinovima Božijim, da je to u redu imati obrazovanje; nema se ništa protiv toga; ali kada je to obrazovanje protivno Reči Božijoj, onda se osloni na Reč i mani se svog obrazovanja (Vidite?), zbog Reči. Obrazovanje će ostati i daće vam dobar posao, verovatno dobar položaj među intelektualcima, i to je sve u redu, što će vama verovatno biti od velike pomoći, pomoći vam u vašim finasijama vašem – vašem izdržavanju, omogućiti vam možda malo bolji život.

35. Ali seti se jedne stvari, moj sine; ti moraš umreti. Nema veze koliko si mnogo obrazovan, i koliko kulture ti možeš primiti, ti se ipak moraš suočiti sa smrću, zato što je pisano, “Čovek mora umreti, i posle toga je sud.” I Bog, kada...Smrt nije tako loša, ali dolazak na sud je taj lošiji deo. Dakle, vi možete umreti, “ali posle toga dolazi sud.” I Bog vas neće pitati koliko ste bili školovani kada ste bili na zemlji, koliko ste znanja upili, da li imate *Bachelor of Art* (stepen obrazovanja), ili koji god stepen to može biti, čak i kao propovednik. To se od vas neće zahtevati.

36. Ali tražiće se od vas, šta ste učinili sa razumevanjem Božije Reči. To će biti zahtev, u vezi Toga. Vaše obrazovanje je dobro, ali Reč Božija je život. “Moja Reč je Život”, i znati To je Život. I On, On je rekao: “Znati Njega.” On je Reč. Stoga vi Ga možete znati jedino kroz Reč, jer je On Reč. I to je jedini način kako ćete Ga spoznati, je kroz Njegovu Reč.

37. Neko bi mogao doći i reći: “*Ovo* je Bog,” ili “*ono* je Bog,” ili “*ovo* je Bog,” ili “*ovo* je tačno,” ili “*ono* je tačno,” ali vratimo se Reči, koja je Istina.

38. A Reč je baš kao – kao zvezda Severnjača; to je pouzdana zvezda. Bez obzira kojim putem se kreće zemlja, ta zvezda Severnjača je fiksirana u odnosu na zemlju. Postavite svoj kompas prema Severnjači. To je uvek u centru od zemlje. Ostale zvezde se kreću okolo sa svetom, ali Severnjača ostaje stabilna.

39. Dakle, kompas je Sveti Duh, i vaš – vaše sidrište treba biti zvezda Severnjača, tako da će Sveti Duh uvek pokazivati prema Reči. Sveti Duh vas neće voditi nikada prema ničemu drugom nego prema Reči Božijoj. Tako, kako onda čovek može prihvatiti veroispovesti, kada je to protivno Reči, a onda i dalje govoriti da ima Svetoga Duha? Sveti Duh će vas upućivati dalje od toga. Potreban je Sveti Duh da vas usmeri na Reč, jer On je Reč. On je Reč, i to vas može samo...Kao što – kao što je magnet u kompasu postavljen samo prema Severnom Polu, to je jedini put na koji on može usmeriti. I kada je Sveti Duh Autor i Pisac, i oživotvoritelj

Reči, kako to onda može usmeravati osobu na bilo šta osim na Reč?

40. I tako kada neka osoba kaže da ima Svetoga Duha, i prihvata nešto suprotno Reči, to pokazuje da to nije originalni Sveti Duh što oni imaju. Vidite? To može biti neki duh; ne bih to osporio, ali to – to nije Sveti Hristov Duh. Dakle, znate, veoma često, oni uzimaju duhove jedni od drugih; i zato to može usmeravati ka nekoj grupi ljudi, na neku određenu stvar, ali to neće – to neće usmeravati na Hrista. Ali Sveti Duh uvek usmerava na Hrista, a Hrist je ta Reč.

41. Mi vidimo to tako jasno u Bibliji. Ili, makar ja vidim. Možda grešim, ali, po mom mišljenju, ali ja ne mislim da je tako; zato što, ovde kaže: “Ne oslanjaj se na svoje vlastito razumevanje stvari.” Ako se oslonite na svoje sopstveno razumevanje, onda ste osigurali skretanje sa pravog puta. Vi se ne možeš osloniti na ničije tuđe razumevanje, kada je u pitanju Život. Da bi našli Život, morate se osloniti na Reč. To je Život.

42. Mi vidimo to od početka. To je nama tako jasno obznanjeno od samog početka, da je Bog dao svojoj prvoj porodici na zemlji svoju Reč da prema njoj žive. Samo Njegova Reč, dana je za Život. Dakle, to nije kroz jedenje hrane i tako dalje. Već je Njegova Reč za njih bila večni život. I dokle god su se držali te Reči, živeli su večno. Ali čim je prva mala fraza te Reči bila krivo primenjena, celi lanac je pukao, i ljudska rasa je utonula u smrt. Razumete, dakle mi to zapažamo.

43. Eva, koja je bez sumnje bila inteligentna osoba; prva od Adama, koji je bio – bio sin Božiji. I Eva, svakako da je bila na tom mestu gde nije bilo greha, nije bilo mesta za greh, i ona je sigurno morala imati predivnu sliku o tome šta je bio Bog. Zato što su svakoga poslepodneva, ona i njen muž uveče hodali u hladovini vrta, i govorili licem u lice s Bogom. Kako nerazumna stvar da osoba koja je hodala licem u lice s Bogom, svakog dana, i onda se okrene umovanju o nečemu što ju je razumski udaljilo od Reči Božije.

44. Mi ih još uvek imamo. Oni tako lako bivaju umovanjem odvučeni od Reči Božije, nakon što su bili u Božijoj Prisutnosti. Gledajući propovedanu Reč Božiju, Reč Božiju objavljenu, pijanice i grešnici dolaze do oltara i bivaju obraćeni i bivaju načinjeni novim stvorenjima u Hristu, ljudi lošeg glasa bivaju učinjeni damama i džentlmenima; i onda da se okrenu od te blagoslovljene stvari, koja ih je vodila do ovog Života, i onda da se izopače od neke veroispovesti, da bi postali popularniji ili – ili da dođu do onoga što bi oni nazvali bolja klasa ljudi.

45. Radi čega, pa vi ste u najboljoj klasi što postoji: sinovi i ćerke Božije. Pa, ja volim to društvo više nego što bih sve kraljeve, i silnike i sve ostale. Dajte mi tu poniznu grupu ljudi, čak ako oni ne razlikuju desnu od leve ruke! Dokle god oni poznaju Boga, i ljube Ga i služe Mu, to je krem neba za mene. Da, gospodo!

46. Dakle, mi vidimo da je sotona lako nagovorio Evu udaljivši je od Reči Božije, i ona se oslonila na svoje vlastito razumevanje, zato što joj je sotona predstavio nešto, što njoj nije bilo pravo razumevanje Boga. Već joj je bilo rečeno nešto drugo od njenog neprijatelja, sotone, i ona je to verovala.

47. Dakle, mi vidimo posledice toga. To je gurnulo celu ljudsku rasu u smrt, zato što se prva majka na zemlji, oslonila na svoje vlastito razumevanje, protivno Reči Božijoj, i gurnula celu ljudsku rasu u smrt. Dakle, da li verujete u to? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] To je Reč. Dakle, žena je uvek...

48. Crkva je u Bibliji tipizirana kao žena. I današnja crkva može prihvatiti gomilu dogmi i veroispovesti, i gurnuti celu zajednicu u odvojenje od Boga. Ti ljudi koji prihvate te stvari, umesto Reči Božije, su baš kao i Eva. I to je činjeno iznova i iznova, dok to nije ovu celu generaciju udaljilo od Reči Božije.

49. I kada je Reč objavljena, kada je Reč otkrivena, oni To ne žele prihvatiti, zato što oni to ne žele učiniti, zato što se oni oslanjaju na svoje vlastito razumevanje. “Ova crkva je bila sagrađena ovde. To je predivno mesto. To je velika organizacija. Ona je član jedne

velike grupe ljudi. Zašto mi ne bismo pripadali tome? Ja ću joj verovati.” Ne veruj u svoje vlastito razumevanje, nego veruj u Reč Gospodnju!

50. Dakle – dakle, to konačno završava u smrti cele ljudske rase, kao što rekoh, isto kao i sada, za mnoge ljude koji se oslanjaju na svoje vlastito razumevanje, njihove dogme i veroispovesti, i tako dalje, tvrdeći: “Reč Božija nije u potpunosti istinita, nešto od Toga je nadahnuto, a nešto nije.” Kako možeš imati veru u Bibliju, ako je deo nje nadahnut, a deo nje nije? Ako samo jedan, ako je samo jedan citat pogrešan, onda bi cela ta stvar mogla biti pogrešna. To sve mora biti tačno, upravo ispravno.

51. A neke od ovih takozvanih, izopačenih, Biblijskih škola uče ljudsko znanje, nagomilavaju ga, tako da se oni skupe i sede u crkvenom veću i kažu: “Dakle, gledajte, ako je bilo dana čuda, to se onda svršilo u danima apostola.” I mnogi ljudi pod vodstvom biskupa ili velikih ljudi, seli bi tamo i rekli: “Dakle, ako bi se ja samo moga složiti s njim, bez sumnje da bih mogao biti u redu da nasledim njegov položaj.” Vidite, tada se vi oslanjate na svoje vlastito razumevanje, umesto da stojite na svoje dve noge i zastupate Reč Božiju. To je ono što prouzrokuje te stvari.

52. Pre nekog vremena, neko...Bio sam na raspravi u vezi poreza na prihod. I rekli su mi, rekli su: “Dakle, tvoji staratelji nisu ništa drugo nego lutke, pretpostavljam.”

53. Rekao sam: “Ako bih ja imao nekog staratelja u odboru, koji bi imali različite ideje, i ne bi ustali i (nije me briga ko govori o tome) bi izrazio svoje vlastite poglede o tome, ja bih ga izbacio iz odbora.” Da, gospodo. Iako bi to bilo protivno mojem uverenju, ja želim da on izrazi šta on misli da je ispravno. Zato ga ja tamo imam, da bi video šta će reći o tome. Ali mi to imamo.

54. Zapazite, Isus je rekao u Svetom Jovanu 10: “Moje ovce poznaju Moj Glas.” A Glas, je naravno Njegova Reč, kada On govori. “Moje ovce poznaju Moj Glas. Moj glas je bio dokazan njima da je istina. To je bilo potvrđeno da je to Moj Glas.” Dakle,

zapazite sada, oni nisu dužni da slede ni jedan drugi glas. Oni i neće. “Moje ovce poznaju Moj Glas, a stranca one neće slediti.” Drugim rečima, oni neće razumeti teološki glas koji uči suprotno Reči. Ovce to ne razumeju baš kao i taj orao od prošle večeri, što nije mogao razumeti kokodakanje kvočke. Oni to ne razumeju, zato što je on jedan orao. I ista stvar je i sa originalnim nanovorođenim Božijim detetom, oni razumeju samo stvari koje su od Boga.

55. Dakle, neko bi rekao: “Dakle, sada, pogledaj, ti bi mogao učiniti *ovo*, ja mislim. To je, ja verujem da to nije na *ovaj* način. Verujem da su dani čuda prošli. Ja ne verujem da je to Božansko isceljenje. Ja ne verujem u to.” Dakle, originalni nanovorođeni hrišćanin, to se nikada neće zaustaviti u njegovom uhu; on to uopšte ne razume. I kako bi mogao čovek koji veruje u Boga, i može čitati Bibliju i videti da je On isti juče, danas i zauvek, ikada mogao prihvatiti jednu takvu stvar kao to, ja to ne razumem.

Tako da se oni ne oslanjaju na svoje vlastito razumevanje.

56. Baš kao – kao beba. Uzmite malu bebu, neka se rodi i neka joj se jednom osloni na majčine grudi, sisa od nje toplo mleko, i nasloni svoju malu glavicu na njene grudi, premda je on samo nekoliko sati staro. Za dan ili dva od tada, uzmite ga od njegove majke i stavite ga na prsa neke nepoznate majke, on će bacakati svoje male nožice u vazduh i vrištati. To nije njegova majka. Vidite, on je već imao nešto u vezi sebe, jer je on deo svoje majke, ipak mu je priroda obezbedila način da pozna svoju vlastitu mamu.

57. I ako je priroda obezbedila način da bebu pozna svoju majku, od koje je rođena, koliko će više on, sin Božiji, koji je rođen od Svetog Duha. On poznaje svoju Mamu! On poznaje, zato što je on rođen od Reči, i on razume tu Reč. Stavite ga na nepoznato mesto, on je sigurno izvan – izvan mesta, on će pobeći odatle što brže može. Zato što on ima, on se ne oslanja...

Neko je rekao: “Sada, čekaj, dragi, ovo je tvoja mama.”

58. To nije njegova mama, jer on ima način saznanja da je on deo svoje majke. Da je to njegova majka, i niko nikada ne može

zauzeti njeno mesto. On poznaje svoju vlastitu majku. Zapazite, kako da – kako da je to uistinu tako, Bog je sve načinio prema svojoj vrsti.

59. Stoku prema svojoj vrsti. Veoma često u sakupljanju stoke, mi bismo priveli celo krdo stoke i malu telad; i pitao bih se kako oni uopšte prepoznaju svoju mamu. Dakle, oni – oni silaze s planina, sva stoka je međusobno pomešana. Krava koja je s teletom, možda bi onako malo gladno tele moglo malo sisati kod druge majke, ako je stvarno gladno; ali kada ih zaustavimo, tamo napolju u preriji, mama kreće kroz tu gomilu krava i teladi dok ne pronađe svoje, i tele trči po svoju majku. Ono poznaje to malo određeno zavijanje u njenom mukanju. I ona muče za tim teletom, i druge majke muču sve dok vi čak ne možeš čuti sebe kako razmišljate, ali to malo tele će naći taj određeni zov svoje majke, zato što je deo svoje majke.

60. I nanovorodeni hrišćanin od neba, on je deo ove Reči. Tačno. Drugu mamu on neće slediti. On je deo Reči. On stoji s Reči. “Ako truba daje nejasan zvuk, ko se može pripremiti za bitku?” rekao je Pavle. On poznaje zvuk Reči. Zapazite kako – kako je ovo, predodređena ruka Božija koja ih prati do kraja. On zna da je on bio određen, on je bio u Evanđeoskoj Istini. On je znao da je on bio rođen od Duha Božijeg. On zna da Duh Božiji ne može poreći Reč Božiju, tako stoga, stranca on neće slediti. Zapazite kako...

61. Pogledao sam ponovo ovde na beleške koju sam bio zapisao ovde. Ja – ja sam to propustio, ali mi se upravo dogodilo da sam video tekst Pisma, premda ću se vratiti ponovo na to. Zapazite samo kako Ga njegove predodređene ovce slede, upravo u danima najvećih teologa koje smo ikada imali. Oni su upravo izašli napolje, jer Ga oni poznaju. Oni znaju šta je Reč obećala za taj dan. Oni su znali kakav je Mesija trebao biti kada je On dođe. I Simon Petar je došao k Njemu, koji je tada bio samo “Simon”.

62. I Andrija mu je pokušao reći o tome. “Taj čovek je Mesija.” Dakle, Simon, naravno, on je možda bio malo tvrdoglav, i on nije želeo poći.

63. Ali kada je on došao u Isusovu prisustvo, kada je Isus rekao: “Tvoje ime je Simon, i ti si sin Jonin.” Dakle, mi znamo da je Isus rekao svojim apostolima da ih je On poznavao, i on – “još pre stvaranja sveta.” Oni su bili karakteristike (atributi) Njegovih misli. Radi toga, pošto je to seme u Njemu, i on je znao da je Reč rekla i obećala da će Mesija biti prorok. I kada je on to video, on je završio s ribarenjem. On je tada znao da će on baciti svoje mreže, zato što će on ići – ići i postati ribar ljudi. Jer...

64. Dakle, tamo je bilo i drugih, koji su videli tu istu učinjenu stvar, i proglasili to “zlim duhom.” To su bili teolozi, jer to nije bilo po ukusu njihovog teološkog učenja. I oni su to odbacili, jer su se oni oslonili na svoje vlastito razumevanje, sa svojim doktorima teologije; dok je Isus došao u punini obećane Reči, a oni su bili previše slepi da bi to videli. Oni su se oslonili na ono šta su sveštenici rekli, i na ono šta je crkva rekla, umesto na ono šta je Bog rekao.

65. Dakle, Isus ih je ukorio zbog toga. Rekao je: “Istražujete Pisma, jer tvrdite da po njima imate Život Večni. A ona su ta koja svedoče o Meni. Ta Pisma koja vas molim da istražujete, ona vam govore ko sam.”

66. Ali oni se ne bi oslonili na ono šta Reč kaže, nego su se oslonili na ono šta je njihovo razumevanje bilo. Oni su se oslonili na svoje vlastito razumevanje. I Pismo nam kaže da su oni bili prekriveni velom. Veo njihove vlastite teologije ih je oslepio.

Kažete: “Brate Branham, na šta ciljaš?”

67. Ja upravo ciljam na ovo. Ta stvar se pojavljuje ponovo, tako da će se muškarci i žene, i ljudi osloniti na određenu crkvu kojoj su se pridružili i kojoj pripadaju, i nema veze šta Reč Božija kaže o tome. Oni idu pravo s time, oslanjajući se na svoje vlastito razumevanje, ignorišući Reč Božiju, kao da to nije (nikada) čak ni bilo napisano. To je neoplođeno seme ljudskog života. Ono ima fizički život, ali nema duhovnog života u sebi da bi bio ožvijen. Veo je bio preko njihovih lica.

68. Dakle, zapazite, oni su imali svoje vlastite misli o tome šta bi Bog trebao biti, i oni su imali svoje vlastite ideje o tome šta bi Mesija trebao biti. Ali Reč je rekla šta bi Mesija trebao biti! Dakle, vidite, oni su imali svoje vlastito razumevanje o tome šta bi On trebao biti. Nema sumnje nego ono šta bi glavni sveštenik rekao: “Svi moji sveštenici ispod mene, sada kada Mesija dođe... Mi smo sagradili veliki hram ovde. Mi smo učinili sve to. A Biblija je rekla; 'On će brzo doći u Svoj hram', i sve te stvari. Kada On dođe, Mesija će doći pravo ovde gore i obznaniti Sebe nama, i reći; 'Ja sam Mesija. Došao sam. Ja sam taj Mesija kojeg ste očekivali.'” Dakle, kada On dođe, On će doći toliko drugačije nego što su oni mislili da će to biti, da Ga oni ne prepoznaju. Oni nisu znali ko je On bio. Ali Njegovi...

69. A šta da je neki licemer došao tamo i rekao: “Ja sam Mesija. Ja sam doktor taj-i-taj?” Oni bi to prihvatili.

70. Ali kada dolazite do čoveka koji je bio rođen nerasvetljenim rođenjem, bez obrazovanja od ma koje škole da je išao u nju, da bi učio, nikakvog seminara On nije imao, bez članske karte; ali On je bio tumačenje Božije Reči koja se objavila. “Dela koja Ja činim vam govore ko sam Ja. Ako Ja ne činim dela koja su obećana da ću činiti, onda mi nemojte verovati.”

71. I zar ne bismo to mogli primeniti i na ovaj dan? Kada Sveti Duh dolazi, oni to žele primeniti na neko drugo doba, kada On dolazi u akciji i demonstraciji Svoje sile Večnoga Života, tada to ljudi žele nazvati “ludački fanatizam.” Zašto? Oni se oslanjaju na svoje vlastito razumevanje, a ne na Reč Gospodnju. I vi znate da je to tačno.

72. Prepoznavanje je, da je Božije vlastito tumačenje prikazivanje obećanja.

73. Možda ću to ovako reći, da bi to načinio malo jasnijim. Kada Bog izgovara Reč, Njemu nije potreban nijedan čovek i nijedna žena, ili bilo ko drugi, da bi on rekao šta to znači. Kada On

kaže...Pa, vi kažete: “Bog je mislio ovako.” Bog misli upravo ono što On kaže da On misli. Vidite?

74. Dakle, kako On tumači Svoju vlastitu Reč? Ispunjenjem toga. Biblija je rekla: “Devica će zatrudneti,” i ona jeste. Za to ne treba nikakvo tumačenje. Bog je rekao: “Neka bude svetlo,” i bilo je. Tome nije potrebno nikakvo tumačenje.

75. Bog je takođe rekao, da će u ovim poslednjim danima: “Da će izliti Svoga Duha na svako telo,” i to je učinio. Tome nije potrebno nikakvo tumačenje. To samo treba prihvatiti, da neko prihvati ono šta je Bog učinio. Tome ne treba nikakvo tumačenje. Bog tumači Svoju vlastitu Reč. Bog je obećao stvari koje mi vidimo, iz dana u dan, da će ih On činiti u poslednjim danima.

76. Ljudi danas, kao što je bilo onda, oni se oslanjaju na svoje vlastito razumevanje. “Moj pastir kaže da je to fanatizam.” Ali Biblija je rekla da će se to dogoditi. Na čije ćete se vi razumevanje osloniti?

77. Biblija je obećala u zadnjim danima, da će Laodikejsko crkveno doba postati tako bogato, i postati tako dovoljno – ili samodovoljno, dovoljno samo sebi: “Bogata sam, nemam potreba za ničim. Sedim kao kraljica.” I ona je bogata. I On kaže: “A ne znaš da si jadna.” Dakle, to je celo crkveno doba, ta crkva! “Za crkvu u Laodikeji, ti si gola, slepa, siromašna, jadna, i ne znaš to.” Sedeći u svom bogatstvu, deset hiljada puta deset hiljada, i hiljade članova, skoro je svo bogatstvo sveta u njenim rukama. Spajajući ih sve zajedno, Rimokatolička crkva i Protestantska zajedno, dok se oni udružuju, imaju bogatstvo celog sveta.

78. Mi smo bankrotirali u ovoj naciji, baš skoro. Mi pozajmljujemo novac od poreza, koji će biti plaćeni za četrdeset godina od sada, oni su mi tako rekli, tako su rekli u časopisu “*Life line*”. Novac koji sada trošimo, moraće biti vraćen za četrdeset godina od sada. Moj mali praunuk, ako Isus oduži, poreze koje će on plaćati kada bude imao četrdeset godina, mi ih sada trošimo. Šaljemo ga kao strana pomoć, a naši vlastiti indijanci, i ostali

gladuju do iznemoglosti; pokušavaju kupiti prijateljstvo. Prijateljstvo se ne kupuje. Vi ne možete kupiti prijatelja. Ne, ali to je ono šta mi činimo. Zbog toga smo mi uzdignuti, oporezujući ljude na sve šta god mogu, porezi, porezi, porezi. I mi nećemo biti bez rata sumnjam za još stotine godina, pretpostavljam, u koji smo bili gurnuti zbog političara. Dakle, mi ne bismo trebali biti takvi. Nema razloga da budemo takvi.

79. Ali same crkve su postale bogate. “Skoro svo bogatstvo sveta,” kaže Biblija; “nalazi se u Rimokatoličkoj crkvi.” Zato ju je Rusija izbacila napolje, zato ju je Rusija izopštila. To je bilo načelo komunizma od početka, jer je crkva mislila da će biti nešto posebno, a oni nisu ništa više od ostatka sveta.

80. Kada smo bili gore u Finskoj, taj mali dečak je bio podignut iz mrtvih. Tamo su stajali ti ruski vojnici s pažnjom, i rekli su: “Primićemo Boga koji može podići iz mrtvih.”

81. Mi smo napravili denominacije, i škole, i – i zgrade, a propustili smo učiniti ono šta nam je Isus rekao, da “propovedamo Evanđelje.” Pokušali smo obrazovati svet. On nije rekao: “Obrazujte svet; i onaj koji je obrazovan biće spašen.” Vi morate biti nanovorođeni, ispunjeni Duhom. To je razlog što smo mi tako nesretno izneverili, svugde. Vidite, mi imamo bogatstvo, imamo stvari.

82. Dakle, šta će se dogoditi? I kada se ova crkva, Svetski Crkveni Savez ujedini, zar ne možete videti ko će tada voditi? Zar ne možete vi Metodisti i Prezbiterijanci razumeti to, vi ostali, čak i Pentakostalci? Vi kažete da se nećete pridružiti tome. Vi ćete se ili pridružiti ili ćete razbiti denominaciju. Učinićete jedno ili drugo. To je pravo pred vama. Vi to morate učiniti. To je prisilno, taj znak zveri. To je ono što je to, tačno tako. Denominacionalizam je apsolutno (Mogu to dokazati Biblijom) znak zveri. “Ona je bila bludnica; ona je imala kćeri prostitutke.” I mi znamo da je to istina. Organizovana religija, je suprotna Reči, i to je antihrist u svojim načelima. Nije sve tamo unutra antihrist, ali u svojim

načelima, to je antihristov sistem, zato što je to protivno Reči Božijoj. Svaki organizovani sistem je takav.

83. Tu ste, vidite, i vi se priklanjate nečijem tuđem razume... njihovom razumevanju, umesto da se oslonite na Božije razumevanje, na ono što je Bog rekao o tome. To je razlog što je to pogrešno. Momci odu na seminare koji daju dobro obrazovanje, na tim takozvanim Biblijskim školama. I možda oni imaju – imaju poziv Božiji u svom srcu. I oni izlaze tamo i oni su tako indoktrinirani s jednim pogledom, da, “Taj-i-taj je rekao to, biskup taj-i-taj. Taj je rekao to. Onaj je to rekao. Veće ljudi se složilo, to *tako* treba biti.”

84. Nemoj obraćati pažnju šta bilo ko govori! Isus je rekao: “Neka svaka čovečija reč bude laž, a Moja neka bude Istina!”

85. Dakle, kako mi možemo znati šta je Istina? Kada Biblija objavljuje da će se nešto dogoditi, to nešto će se desiti, i to se događa na taj način.

86. Dakle, Biblija kaže: “U njoj je bogatstvo sveta: zlato, srebro.”

87. Dakle, ako smo mi na zlatnom standardu, i mi bankrotiramo, dakle šta će se dogoditi? Šta će se dogoditi? Znaite, bogati ljudi ove nacije, ovih velikih fabrika, viski-ljudi, i duvanski-ljudi, i sve tome slično, neće moći podneti da se promene valuta, i zato jedina stvar koju ćemo mi moći učiniti je da pozajmimo novac. I postoji samo jedno mesto gde je mi možemo pozajmiti. A kada to učinimo, mi smo prodali svoje prvorodstvo tome. To je tačno. Šta ćete onda učiniti? Vi ste u vlasništvu tog sistema. Ništa više ne možete učiniti.

88. O ljudi, nemojte misliti da ja...Vi možete misliti da sam ja lud. Ali kada moj glas utihne smrću, ove kasete će još uvek govoriti, i vi ćete prepoznati da se ono što sam ja govorio ispunjava. Bio bih najluđa osoba da zauzmem ovakav stav, da čak budem protiv ovih stvari, bio bih – bio bih onda protiv Boga, bio bih protiv svega što je Bog, da sam ja – da sam imao – da nisam bio upravu u svom shvatanju i u svom pozivu. Ta stvar bi bila protiv Boga. Ali ja sam

zauzeo svoj stav zato što sam to video tu u Reči. To je Božija Reč. Onda ja to vidim kako biva potvrđeno, dokazano da je istina. To je tumačenje koje Bog daje o svojoj Reči. Božije vlastito tumačenje njegove Reči je ono kako On to potvrđuje i čini to istinom.

89. Zašto su ti fariseji bili slepi? Šta ih je oslepelo? Zato što nisu želeli prihvatiti otkrivenje ili potvrđenje Reči.

90. I to je razlog danas, što su crkve tako slepe, zato što one ne žele prihvatiti otkrivenje koje je bilo potvrđivano. Ako Reč kaže tako, i to je otkriveno, i onda je to dokazano, a oni i dalje to ne žele prihvatiti.

91. To je razlog što ti Jevreji, i Jevreji sve do ovih dana nisu to prihvatili. Vi snjima ne možete razgovarati o Hristu, zato što je veo još uvek preko njihovih lica, zaslepljeni su.

92. I crkva, vi ne možete s njima razgovarati o punom Evanđelju i Božijoj snazi, zato što ih je bog ovoga sveta oslepio za istine Božije, i oni se oslanjaju na svoje vlastito razumevanje. Kada žene dolaze u crkvu sa ošišanom kosom, zato što im pastir kaže: “Ooo, to je u redu. Taj čovek je lud.” Ali Biblija je rekla da je ona učinila pogrešno ako je tako činila; tako da Bog odbija da joj odgovori na njene molitve. I neke druge žene čine i druge sramote, i pokušavaju biti propovednici, tada je ona učinila dvostruko gore. Biblija kaže da ona ne treba to činiti, nijedna od njih. Ali crkvena organizacija će to prihvatiti, i odlikovati je i poslati je napolje. Oni se oslanjaju na svoje vlastito razumevanje!

93. Jedna Božija Reč pogrešno postavljena, ili krivo protumačena, ili da nije prihvaćena, kida celi lanac. “Čovek neće živeti samo od hleba, nego od svake Reči koja izlazi iz Božijih usta.”

94. Zašto je to tako; žene čujete me kako propovedam protiv ovih stvari, nošenja pantalona i šorceva, i – i o stvarima vezanim za sečenje kose, i svih takvih stvari, i onda svake godine kada se vratim nazad vi i dalje sedite u istom stanju? To je zato što se vi oslanjate na svoje vlastito razumevanje umesto na Reč Gospodnju.

95. I pastiri, zašto ne očistite svoje crkve? Zato što vi idete ka svojim denominacijskim veroispovestima, umesto Reči Gospodnjoj. To je tačno. Ne oslanjajte se na svoje vlastito razumevanje, nego na Reč Gospodnju.

96. Oni to ne bi prihvatili, zato što oni ne bi prihvatili potvrđenje. Isus je došao s Evanđeljem, baš onako kako je On rekao da će doći. Čak mnogo puta...

97. Jovan je bio malo zbunjen kada je bio bačen u tamnicu, i on – on je dospao tamo dole...I on je propovedao da je: “Došao Mesija, u čijim rukama je vejalica; On će u potpunosti očistio svoje gumno, i spaliti plevu s neugasivim ognjem i skupiče pšenicu u žitnicu svoju.” Duh Božiji nastupa, izlivajući se iz Njega kao iz vrela. I onda kada je video Isusa kako nastupa na scenu, malen, ponizan, nizak momak, koga su gurali okolo, išao je tamo vamo da bi preživeo. Pa, oni nisu...

98. Jovan to nije mogao razumeti, tako da je on poslao neke od svojih učenika, da bi čuli od samog Isusa da li je On stvarno Taj. Koja sramota za Isusa! Nakon što je taj prorok stajao tamo u vodi, s Reči Božijom, i rekao: “Poznao sam Ga, jer sam video Svetog Duha kao goluba, Bog koji se spuštao sa neba kao golub i ulazi u Njega, i čuo sam Glas s neba kako govori: 'Ovo je Sin Moj ljubljeni'”, a nakon toga Jovan je rekao: “Idi i pitaj Ga da li je On stvarno Taj, ili – ili – ili da tražimo nekog drugog?”

99. Dakle, Isus mu nije poslao knjigu kako da se ponaša u zatvoru, ili kojoj crkvi da se pridruži. Nego je rekao: “Ostanite malo ovde i gledajte šta se događa, i onda idite i recite Jovanu o učinjenim stvarima koje ste videli”, zato što su Ga njegova dela koja je On učinio potvrdila da je On Mesija, Sin Božiji. “Blagoslovljen onaj koji se ne sablazni o Mene.”

100. Tako mnogo njih se sablaznilo. Tako mnogo ljudi se tako lako sablazne zbog Božije Reči. To je – to je protivno, oni se žele osloniti na svoje sopstveno razumevanje. Oni ne žele uzeti Reč Gospodnju. I oni moraju ići upravo tim putem kojim – kojim su

bili učeni da idu. I onako kako su naučene, njihove crkve se oslanjaju na to. Nema veze ako je Bog obećao da će On – On pustiti kišu, ako će padati ujutru kiša, a crkva je rekla: “Pa to su gluposti”, oni će verovati crkvi umesto Bogu. Zbog čega? Oni su rođeni od crkve.

101. Ali čovek koji je rođen od Boga, je seme Božije. A seme Božije je Reč Božija, i on jedino živi od Toga. To je njegov Život.

102. Dakle, oni su se oslanjali na svoje vlastito razumevanje, ali nisu se želeli osloniti na Božiju Reč. Oni su znali bolje. To je bilo u Pismu. Oni su to nazvali “zao duh,” toga Čoveka. Zbog čega? Njihov sveštenik je rekao: “Svako ko bude išao da sluša toga Čoveka kako propoveda, biće izbačen iz sinagoge.”

103. Kada je čovek koji je nekada bio slep bio izlečen, od Isusa. Čak njegovi roditelji, bili su toliko sretni zbog isceljenja, a bojali su se da priznaju da je to bio Isus koji je to učinio. Da.

Pitali su: “Da li je to tvoj sin?”

Rekao je: “Da.”

Rekao je: “Ko ga je ozdravio?”

104. Rekao je: “Ja – ja ne znam.” Rekao je: “On je odrastao, njega pitajte. On može govoriti u svoje ime.”

105. Zato što je bilo rečeno, da “Koji god se čovek osloni na Njegovo – Hristovo razumevanje,” umesto na njihovo razumevanje, “biće izbačen iz njihove crkve.” Dakle, nije li to upravo isto? Pitam vas otvoreno. [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] To je tačno. Oni postupaju isto. Bez obzira šta Bog čini, to mora biti prema njihovom sopstvenom razumevanju, a ne ono što Bog potvrđuje kao Istinu. Dakle, i taj čovek je imao odgovor.

Jedan je pitao: “Ko te je izlečio?”

On je rekao: “Jedan koji se zove Isus iz Nazareta.”

Rekao je: “On je grešnik. Mi ne znamo odakle je on došao.”

106. On je rekao: “Pa to je stvarno čudno. Vi bi trebali biti vođe ovog vremena. A ovde je čovek koji mi je otvorio oči, što nije bilo

učinjeno otkako je sveta, a vi i dalje govorite da ne znate odakle je on došao.” Ooo, Bože!

107. Zbog čega? Oni su se oslanjali na svoje sopstveno razumevanje, umesto na Reč Gospodnju. Jer je Izaija rekao: “Slepi će videti, hromi će poskakivati kao jeleni; pustinja će procvetati.” Ali, vidite, oni su se oslanjali na svoje sopstveno razumevanje, a ne na Reč; na ono što je njihov sopstveni sistem uspostavio.

108. Dakle, zapazite, današnje crkve čine tu istu stvar. Oni su formirali veliku super inteligentnu rasu u svojim denominacijskim sistemima. I oni imaju tako superiorno razumevanje, da oni ne žele da se neko zafrkava s time, niko ne treba da im dođe osim ako ne pripada toj grupi.

109. Nemojte mi reći; ja živim u Tusonu, Arizoni. Doselio sam se tamo pre tri godine, susreo sam se s crkvenim savezom, i rekao sam: “Nisam došao osnovati crkvu. Došao sam da imam zajedništvo s vama. Došao sam da vam pomognem. Ja sam misionar, evanđelista, šta god da treba da radim.”

A oni su rekli: “Da li si ti došao ovde da osnuješ crkvu?”

110. Rekao sam: “Ne, gospodo. Došao sam ovamo...Da sam želeo crkvu, imam je u Indijani.” Rekao sam: “Došao sam ovde jer me je Gospod doveo ovde preko vizije. I ostaću izvesno vreme, osim ako me On ne odvede dalje, ali nisam došao osnovati crkvu. Došao sam vam pomoći, braćo.”

111. To je bilo pre tri godine. Nikada nisam bio pozvan ni na jedno mesto. Zašto? Zato što je tamo odmah nakon tog razgovora bio jedan sastanak, i bilo je rečeno, da ako me neko pusti za njihovu propovedaonicu, da će izbaciti tog propovednika. Vidite? Zašto? Oslanjaju se na svoje sopstveno razumevanje! Sigurno, to je – je takozvano: oni sa svojim super razumevanjem.

112. I ako ne stavite svoje ime u njihovu knjigu, bićete... – izgubljeni ste. Propovednik mi je to rekao. “Ooo, kažete: “To je bila nekakva protuva.” Bio je to pentakostalac.

113. Džek Mur i ja smo sedeli tamo i slušali ga u Dalasu, Teksas. On je rekao da će izbrisati ime tog čoveka iz knjige.

Rekao sam: “Zašto?”

“Zato što je imao zajedništvo s tobom.”

Rekao sam: “Pa, izbriši ga?”

On je rekao: “Pa, on je onda izgubljen.”

Ja sam rekao: “Izgubljen?”

“Pa,” rekao je: “ako mu ime više nije tamo!”

114. Rekao sam: “Hoćeš reći da si oblasni prezbiter i veruješ tako nešto?”

On je rekao: “To je istina.”

115. Rekao sam: “Skinite se s telefona, gospodine. Vi, vi... To nije milost Božija, to – to.” Razumete?

116. “Jer jednim Duhom smo svi kršteni u jedno Telo, i postali članovi tog Tela.” Mene ne zanima koje obeležje imate na sebi, to nema veze s tim. Vi ste apsolutno Hrišćanin rođenjem, i to je jedini put. To je jedini način kako možete biti; ne pridruživanjem i ne veroispovestima, ne ushićivanjem u vezi *ovoga*, ili ponavljanjem *onoga*, ili bilo kojim drugim načinom, a niti obrazovanjem i teologijom. Vi ste Hrišćanin kada ste nanovorođeni, a vi ne možete biti nanovorođeni osim ako niste izabrani da budete nanovorođeni. “Jer nijedan čovek ne može doći k Meni, osim ako ga Moj Otac ne dovede, i sve koje Mi je Otac dao će doći.” Amen. “I Ja ću ga podići u poslednji dan.”

117. Te velike takozvane Biblijske škole koje imamo, one će reći, da se oslonimo na njihovo sopstveno učenje. Ooo, Bože! Oni – nema veze što Reč kaže, oni to mogu tako jasno objasniti, Ooo, sebi samima, prave svoje vlastito verovanje u to, čineći da to samo oni mogu tako verovati, i da kažu: “Dani čuda su prošli. Ne postoji takva stvar kao prorok, proroci, apostoli. Ne postoji takva stvar kao dar isceljenja, i ostalo. To se sve završilo još tamo u Biblijskim danima.” Oni mogu sebe navesti da tako veruju.

118. Znate, Biblija kaže da možete verovati u laž i biti prokleti s tim. Vidite, to je istina. Njihova forma, nema veze što Reč kaže, oni se oslanjaju na svoje sopstveno razumevanje. Oni – oni se oslanjaju na to, oni veruju u to, oni misle da je to istina. Vi možete ustrajno verovati u laž, i dalje i dalje i dalje, sve dok to ne postane za vas istina. To je tačno.

119. Ali kako mi znamo da li je to Istina ili ne? Bog dokazuje da je to Istina, zato što je to u njegovoj Reči, i On to potvrđuje. On sam to tumači.

120. Kako oni dolaze do toga? Oni čine to pomoću svoje kulture, svoga obrazovanja, svojim razumevanjima svojih – diploma doktorskog stepena, i tako dalje, tako što su došli s nekih seminara i naučili sve te stvari.

121. Ali pogledajte prijatelji, poslušajte. Nigde u Bibliji od nas se ne traži da razumemo. Od nas se ne traži da mi to razumemo. Od nas se traži da mi to verujemo. Verujemo u to s čime? S verom. Ako vi to razumete, onda to poništava veru. Vi to ne možete razumeti, ali vi u to svakako verujete. Ako bih ja mogao razumeti Boga, ne bih morao verovati Bogu. Ja ne razumem Boga. Ni jedan čovek ne razume Boga. Ja ne mogu razumeti Reč Božiju, ali ja je prihvatam. Ja verujem u To. Od mene se ne traži da to razumem.

122. Ja nisam išao na neki seminar, i na sva ta velika razumevanja ljudskog znanja o tome. Samo znam da Biblija kaže da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek, i ja Ga očekujem na isti takav način. Znam da je On obećao ono što će On činiti u ovim poslednjim danima; ja očekujem od Njega da to čini i On to čini. To je tačno. On je obećao milost; ja sam to tražio i primio sam to. On je obećao isceljenje, ja sam u to verovao i to prihvatio, i ja sam to primio.

123. Dakle, ne želim uzeti previše vašega vremena, ali želim pitati jednu stvar ako ćete izdržati sa mnom samo malo, i da razmotrimo neke od ovih koji se nisu oslonili na svoje vlastito razumevanje; neke od likova u Bibliji, samo njih nekoliko, one koji se nisu

oslonili na svoje sopstveno razumevanje, bez obzira šta je bilo razumevanje njihovog doba.

124. Uzmimo na primer Noja. Noje je živio u doba velikih naučnih istraživanja. U danima Noje su verovatno gradili piramide, koje ne mogu ponovo proizvesti. Dakle, mi danas nemamo ništa čime bismo mogli to napraviti, ništa čime bismo podigli te kamene blokove gore. Oni to danas ne bi mogli učiniti. U tim danima, oni su imali neku vrstu hemikalije, koju su mogli staviti u boje i učiniti da odeća izgleda prirodno do danas. Oni su imali tečnosti za balzamovanje tako da su mogli napraviti mumije; mi danas to ne bi mogli napraviti ako bismo i morali. Mi smo...mnoge umetnosti koje smo izgubili. U danu u kojem je on živio, u tom pametnom naučnom dobu.

125. Isus se pozvao na to, da će se ista vrsta doba vratiti ponovo pre nego što se On vrati: “Jer kao što je bilo u danima Nojevim...” Dakle, vi ćete to verovati, zar ne? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Da li verujete da je Isus rekao to? [“Amen.” – Urednik.] Da li verujete da smo se vratili u to doba? [“Amen.” – Urednik.] Dakle, to je u knjizi Luke, 17.-ta glava i 29.-ti stih.

126. A u Luki 17:30, On je rekao: “Kao što je bilo u danima Lota, kada je Anđeo Gospodnji...”

127. Dakle, On je čitao istu Bibliju kao i mi. I kada je On...Vratite se nazad i saznajte kakvo je to bilo vreme pre Nojeve kiše. Vratite se nazad i saznajte kakvo je to vreme bilo pre nego je svet bio uništen u danima Lota. Otkrijte kako je bilo i shvatićete o čemu je Isus bio govorio.

128. “U danima Noje, jeli su, pili su, ženili se, i udavali se; i nisu to znali dok Noje nije ušao u kovčeg, i potop je došao, i uništio ih sve.”

129. U danima Lota, upravo pre nego što je svet – vatra je spalila paganski svet, Sodomljane, tamo su bili homoseksualci, perverzija, i sve moguće na svetu. Veliko...Bio je to moderni Los Anđelos; i ne samo moderni Los Anđeles, već Sjedinjene Države; i ne samo u

Sjedinjenim Državama, već ceo svet. To je u svakom slučaju bila perverzija! Čovek je izgubio svoj prirodni izvor života i svoje prirodno razumevanje zdravog razuma, i postali su izopačeni od zlog duha, koji je sasvim izmenio ceo pravac njihovog prirodnog života, i oni su postali opsednuti demonskim duhovima. Ako to nije slika Nojevih dana, ja ne znam šta je, mislio sam, Lotovih dana. U danima Noja, takođe jelo se, pilo se, ženilo se, udavalo, brakorazvodne parnice su preplavile, i sve ostalo, baš kao što je bilo.

130. Ali setite se, pre nego je svet bio uništen, Abraham je bio poslan na zemlju i primio je obećanje o sinu. I Abraham se sreo s Bogom u mnogim etapama, kao tip crkve koja se sreće s Bogom. Ali baš pre uništenja i povratka obećanog sina, odnosno, dolaska, sin koji je bio obećan, došao je, Bog je sišao dole i bio objavljen u ljudskom telu, u čoveku, tri čoveka. I oni su otišli dole ka Lotu; prvo su došli Abrahamu, i zaseli. I Abrahamovo je ime bilo promenjeno od Abram u Abraham; Sarajino u Sara.

131. I ovaj Čovek, govornik, Elohim, kada je sišao dole da govori s njim, šta je On rekao? On je rekao: “Gde ti je žena, Sara?”

Rekao je: “Ona je u šatoru iza Tebe.”

132. Rekao je: “Posetiću te u vreme za oplodnju.” A ona se smejala u šatoru iza Njega. A On je rekao: “Zašto se Sara smejala?” Vidite? Dakle, On je mogao oduzeti Sari život na licu mesta zbog smejanja na Njegovu Reč; ali On to nije mogao učiniti, zato što je Sara bila deo Abrahama.

133. A danas, Isus je rekao u Luki, 17.-to poglavlje, 30.-ti stih: “Kao što je bilo u danima Lota, tako će biti i na kraju vremena kada će Sin čovečiji...”

134. Dakle upamtite: “Sin čovečiji” je *prorok*. Jehova je zvao Ezekielu “sin čovečiji.” Isus je došao u tri imena: Sin čovečiji, Sin Davidov, Sin Božiji. On je sebe zvao “Sin čovečiji” tako da bi ljudi razumeli, jer On je bio taj Prorok koga će Gospod Bog podići.

135. Dakle, zapazite, šta je On tada obećao? Sin čovečiji će otkriti Sebe upravo ponovo pre toga vremena, pre vatre. I to je bio poslednji znak koji je Abraham video pre nego što je obećani sin stigao; i on se preobrazio nazad u mladog čoveka, a ona u mladu ženu. Pre... Dakle, zapazite, Pismo to izričito kaže, tako da mi sada to moramo očekivati.

136. I onda ako vidimo svet u izopačenju i u stvarima koje su danas, nastavljavajući s tim stvarima, onda kako možemo reći da je to tačno, a ne reći da je i ovo drugo tačno? Zato što, neki od vas se oslanjate na njihovo razumevanje, a ne na razumevanje Princa Života koji je bio ta osoba, koja je bila tamo s njima na vratima Sodome. Dakle, zapažamo, da se mi ne trebamo oslanjati na naše sopstveno razumevanje.

137. Noje se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje. To je bilo veliko naučno doba, ali se nije oslanjao na svoje vlastito razumevanje tog vremena. Već se oslanjao na Božije obećanje, i pokretao se snagom Božijom, i pripremio kovčeg za spasenje svoje porodice. Kada je to bilo apsolutno protivno zdravom razumu; i tamo gore nije bilo vode, nikada nije bilo. Ali on je znao, da ako je Bog rekao da će to tako biti, da će onda biti. Tako da se on nije oslonio na svoje sopstveno razumevanje, već se verom pokretao pomoću obećane Božije Reči. Duh ga je pokretao, i on je to učinio.

138. Abraham se nije oslonio na svoje razumevanje što se tiče ljudskog života. On se oženio kada mu je žena imala oko sedamnaest godina. A ovde je on bio sa sedamdesetpet godina, a ona je imala šezdesetpet godina, deset godina mlađa. Ali Abraham se nije oslanjao na svoje razumevanje, kada mu je Bog rekao da će mu dati sina od Sare. Već on je nazivao bilo šta, svaki naučni dokaz koji je bio suprotan Božijoj Reči, bilo koje učenje izvan Božije Reči, kao da to nije tako. I on je dao slavu Bogu, ojačavši, slaveći Ga. On čak nije uvažio činjenice gledajući na svoje telo, a niti jalovost Sarinog tela, ili – ili svoga tela. Ništa nije uvažavao, nego se oslonio na Božije obećanje. On se nije oslonio na svoje sopstveno razumevanje. On se nije oslanjao na umovanje.

139. “Dakle,” kažete: “Brate Branham, to je razlog što Bog ne leči bolesne; jer mi imamo tako puno dobrih doktora.”

140. Biblija je rekla: “Mi odbacujemo umovanje.” Mi ne umujemo. Vera ne umuje. Vera veruje i prihvata. Zapazite.

141. Ali on je verovao, a ne neverovao; i zvao stvari, koje nisu bile, kao da su bile, koje su bile apsolutno protiv svakog razuma. Ali on nije razmišljao. On je to samo verovao. Nije postojao razum koji bi mogao dokazati da bi to dete moglo biti rođeno. Ta žena je bila oko dvadeset godina u menopauzi, a i njegovo telo je bilo ništa bolje nego mrtvo. A kada je on bio stotinu godina star, dvadeset pet godina posle, on je i dalje slavio Boga, nasuprot ma kom razumevanju. Ali s verom, on je znao da će Bog održati Svoju Reč. On se nije oslonio na svoje razumevanje.

142. Šta da se Mojsije oslonio na sopstveno razumevanje, kada mu je Bog rekao da će on trebati da – da uzme faraonu...ustvari decu Izraelovu iz faraonove ruke? Šta da se on oslonio na svoje sopstveno razumevanje, kada je on bio tamo pored Vatreng Stuba, kada je Bog rekao: «Idi dole i Ja ću biti s tobom»? Šta da se on oslonio na svoje vlastito razumevanje kada ih je doveo do Crvenog Mora, i tamo su oni bili kod vode, i ovde im je Bog obećao obećanu zemlju? Šta bi bilo da se on oslonio na svoje vlastito razumevanje: “Kako ću ja preći tamo preko? Mi nemamo vremena da sagradimo most. Evo vojska juri iza nas. Tu su planine sa obe strane. Tu je voda ispred nas, Crveno more”?

143. Dakle, da se on oslanjao na svoje sopstveno razumevanje, on bi podigao svoje ruke i pobegao, pao pred faraonove noge i rekao: “Faraone, oprosti mi; pogrešio sam.”

144. Ali on se nije oslanjao na svoje vlastito razumevanje. Već on se molio, i Bog mu je rekao da ide napred, a more se otvorilo, što je bilo protivno svakom razumu. Ali on se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje.

145. Šta da je Jošua, kada je otišao tamo preko s deset drugih denominacija, i prešao tamo preko i video Božiju obećanu zemlju,

i da se onda vratio s njima i rekao: “Dakle, čekajte minut. Istina je. Izgledamo kao skakavci. A oni su divovi. Kako ih mi možemo uopšte savladati? Mi čak nemamo mačeve; samo ono što smo pokupili. Kako bi mi uopšte mogli ući i zauzeti tu zemlju? Pa, to je potpuno nemoguće. Oni su mnogo brojniji od nas, pedeset na jednog. Oni su uvežbani vojnici, a mi nismo ništa drugo do gomila pastira i muljača blata iz Egipta. Kako? Mi čak nemamo ni štitove i ostale stvari, kako ćemo mi to uopšte zauzeti?”

146. Pa, razum bi sigurno dokazao da oni to ne bi mogli učiniti. Bilo koje vojno lice kao što je bio on, ili Mojsije, ne bi se mogao osloniti na njihovo sopstveno razumevanje. Ali oni se nisu oslonili na njihovo razumevanje. Već oni su znali da je Bog rekao: “Ja vam dajem tu zemlju. Idite i uzmite je.”

147. Ne oslanjaj se na svoje sopstveno razumevanje. Ako se oslonite na svoje sopstveno razumevanje danas kada ste bolesni, možda sedite u invalidskim kolicima, ili umirete od raka, srčani problemi, i doktori su rekli da ćete umreti, ako se oslonite na takvo razumevanje, vi ćete umreti. Ali ne oslanjaj se na to razumevanje. Svakako ne.

148. A šta je sa Jerihonskim zidinama, za koje su rekli da su mogli imati trke kočijama okolo na njima, tim velikim zidinama? Bog je rekao: “Idite tamo i obilazite okolo toliko mnogo puta i oglasite trube, i svi vi povičite i zid će pasti.” Dakle, to bi bilo apsolutno suludo telesnom umu. Ali Jošua je znao koliko su debele te zidine bile, jer je on sagradio mnoštvo zidina tamo dole u Egiptu. On je znao za cement koji je bio u njima, koliko su čvrste bile, da bi mogle izdržati trke kočijama na njima, čak su i kuće gradili na njima. Ali on se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje. On je verovao ono što je Bog rekao da je istina, i bio poslušan Njegovoj Reči, i zidine su se srušile. Ne oslanjajući se na svoj sopstveni razum.

149. Šta da se on borio u toj bitki, i kao što sam propovedao u nedelju, a sunce je zalazilo; neprijatelj se konsolidovao. Te noći bi se skupili, i došli bi sa pojačanjem, i ubili mnoštvo njegovih ljudi.

Dakle, šta da je on rekao: “Meni treba nešto dnevnog svetla. Moram imati još sunčevog svetla. Dakle, sada sačekajte malo. Bog je postavio ovaj poredak, i kako se sunce okreće tako se i zemlja okreće. Dakle, da vidim, ako bih rekao suncu da se zaustavi... Možda ako bi se sada zastavila zemlja, onda bi izgubila gravitaciju i pao bih dole?”

150. On nije slušao svoj razum. Jedino što je on rekao bilo je: “Sunce, stani mirno; i meseče, ti ostani gde jesi”, i oni su ga poslušali. On se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje, već se oslonio na Božije obećanje: “Dao sam ti tu zemlju; idi i uzmi je.”

151. On vam je dao obećanje Svetoga Duha. Vi Ga možete primiti na ovom skupu. Vi To možete primiti sada.

152. Ne oslanjajte se na: “Znate, ja sam umoran. Kažem vam; pojeo sam previše za večeru. Ja – ja ne bih voleo da me vidi Jovan kako ovo radim.” Ooo, za Ime Boga! Vi se oslanjate na svoje sopstveno razumevanje.

153. “Obećanje je za vas, i vašu decu, i za sve koji su daleko, onoliko koliko ih pozove Gospod naš Bog.”

154. “Doktor je rekao da ću umreti. Pregledao me je, i rekao da ja imam rak, i da imam ovo, ili šta god da je to. Moram umreti.” Ne oslanjajte se na takvo razumevanje. Bog je Gospod tvoj Bog, koji leči sve tvoje bolesti. Radi toga, ne oslanjajte se na to razumevanje, i ničije ljudsko razumevanje. Oslonite se na Božije razumevanje.

155. Šta da je Samson, tamo napolju na bojnopolju, kada su Filistejci, hiljadu ljudi krenulo je na njega? A tamo je on bio, mali, kovrdžavi čovečuljak, otprilike *ovoliko* visok. On nije, dakle, on nije bio mačevalac, jer on to nije znao; on nije bio na nikakvoj obuci, vojnoj vežbi. On je bio samo mali, stari, kovrdžavi mekušac, sa sedam pletenica koje su visile s njega; mamin sin, koji je stajao tamo dole, a ovde dolazi hiljadu Filistejaca. Dakle, on nije

imao ništa u svojoj ruci. Pogledao je dole, i našao je jednu staru izbledelu, belu čeljusnu kost od mule, i uzeo ju je.

156. Dakle, rekao je: “Da vidimo, sada, neću sa ovim učiniti baš mnogo, pošto su šlemovi na njihovim glavama...Oni, Filistejci, svi ti vojnici, oni svi imaju koplja. Oni svi imaju oklopna odela. A šlemovi su im teški sedam kilograma svaki, snažni, ogromni ljudi, svi izašli napolje. Dakle, ako ikada udarim s ovom starom lomljivom čeljušću od mule, samo po jednom šlemu, pa, rasprsko bi u komadiće. Zar ne?”

157. On se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje. On je samo uzeo ono što je bilo u njegovim rukama i počeo tući Filistejce. I nakon što ih je potukao hiljadu, i dalje je imao tu čeljust u svojoj ruci. Amen.

158. Ne marim šta ljudska teologija kaže, ne oslanjajte se na to. Oslonite se na Reč Božiju: “Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.” Sigurno, on je to verovao.

159. Šta da je David slušao Sams-...Saulovu teologiju? Tamo je stajao Golijat hvališući se, a svi ostali su bili uplašeni; Saul, za glavu viši od cele vojske...Golijat je rekao: “Neka neko izađe i bori se sa mnom. Nema potrebe da – da svi izginemo. Ako te ja ubijem, tada ćete vi služiti nama”, zato što je on imao pik na njega. To je način na koji đavo voli da deluju, kada je on imao napolju ceo svoj seminar, i sve njih, onda je on nastupio. Vidite?

160. A mali David se šetao okolo tamo, sa komadom ovčije kože na sebi; rumen, pogrbljenih ramena, maleni čovečuljak oko pedeset kila težak, možda šezdeset. Rekao je: “Hoćete da mi kažete da vojska živoga Boga, koja je obrezana za savez, da će stajati tamo i pustiti tog neobrezanog filistejca da porazi vojsku živoga Boga?”

161. Saul je rekao: “Dođi ovamo, momče.” Rekao je: “Divim se tvojoj hrabrost, ali dani čudesa su prošli. Mi nemamo takve stvari kao što su te. I daj da ti kažem nešto, koju člansku karticu mi možeš pokazati, vidite? Ti čak nemaš ni ratnu opremu. Ti nemaš

ništa osim pračke u svojoj ruci. Vidite? Ti nemaš Mr. ili Dr. Sci. Kako ćeš ti to učiniti? Pa, taj čovek je ratnik. Dakle, on je Dr., Doc. Dr., Dr. Sci. Pa, on ima toliko mnogo zvanja, on bi mogao oblepiti zid sa diplomama. A ko si ti? Samo jedan pastir.”

162. On je rekao: “Ali ja ti želim reći nešto.” Rekao je: “Znaš šta?” Rekao je: “Pasao sam ovce moga oca tamo napolju i”, rekao je: “lav je došao i zgrabio jednu od njih i pobegao. I znaš šta, ja sam uzeo ovu malu pračku i pojurio za njim, i oborio ga dole. Oteo sam jagnje iz njegovih čeljusti, a on se podigao na mene kada sam to učinio. A ja sam samo uzeo nož i ubio ga.” Rekao je: “Pošao sam nazad. A onda se pojavio medved, i napao tu ovcu, ščepao ju je i pobegao. I njega sam takođe ubio.” Rekao je: “Dakle, Bog... Ne moj Dr. Sci., ne moje sopstveno razumevanje. Ne mogu vam reći kako sam to učinio. Ne znam kako se to desilo. Ali Bog,” amen, “Bog koji me je izbavio iz kandži medveda i lava, koliko će me tek više izbaviti iz ruke tog neobrezanog filistejca.”

163. Biskup Saul je rekao: “Znaš, ja verujem da ti momče imaš poziv. Reći ću ti, ako bi ti došao ovde, ja bih te naučio kako da se boriš, razumeš. I reći ću ti, ja sam – ja sam doktor, tako ti obuci moj vojnički oklop. Želim te opremiti.” David je stajao tamo i dali su mu Dr. i Dr. Sci., i sve to, i – i jedan mali čovek se nije mogao čak ni maknuti. Nije znao kako.

164. Rekao je: “Ja nikada nisam dokazao ovo. Ta crkvena odora mi ne pristaje. Skinite te stvari s mene. Pustite me da idem s onim s čim mi je Bog već pomogao.” To je bila vera u Božiju silu. I on – on se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje. On se nije oslanjao na nešto što je neko drugi rekao. On se oslonio na veru. Zato što je on znao da ako ga je Bog spasio od medvede šape, koliko više će ga tek spasiti od tog filistejca.

165. Dakle, ako vas je Bog toliko voleo da vas je izbavio iz greha i ispunio Svetim Duhom, šta je onda s vama jadnim slabim beskičmenjakom, širom zemlje, neće li vas On tim više izbaviti iz vaših teškoća, kada je On obećao da će On to učiniti. Božija Reč je

tako rekla. On će to učiniti. Sigurno, On ga je izbavio iz njegovih ruku.

166. Ooo, svaki od tih proroka, što da su se oni oslanjali na svoje sopstveno razumevanje u njihovom dobu? Oni nikada ne bi otišli pred te sveštenike ili prvosveštenike i nazvali ih “okrećenim grobovima” i sve ostalo. Oni nikada ne bi prorokovali nasuprot njima. Oni bi bili kao neki od tih modernih proroka, složili bi se, nosili finu odeću, i bili u kraljevim palatama.

167. Šta da se Jovan pokušao osloniti na svoje sopstveno razumevanje? Ali on je hodao pravo napred.

168. Oni su rekli: “Dakle, čekaj trenutak, Jovane, da nisi propovedao o venčanju i razvodu.”

169. On je otišao pravo ka Irodu...?...i on je rekao: “Nije zakonito da je imaš.” Da, gospodo.

Rekli su: “Dakle, da li znaš ko to je? To je pro...”

“Ne zanima me ko to je.” On se nije na to oslanjao.

170. Rekli su: “Dakle, ti znaš da nemaš baš puno čega. Ti si tu dole u ovoj pustinji. Udruženje te neće prihvatiti, ako se nastaviš tako ponašati.” On nije mario ni za kakvo udruženje. On se nije oslanjao na svoje sopstveno razumevanje, nego na Božije razumevanje. Sigurno.

171. Postojao je jedan čovek koji se oslonio na svoje sopstveno razumevanje, a njegovo ime je Juda Iskariotski. Ooo, on...Ja – ja ne razumem kako je on to mogao učiniti. Hodao je licem u lice s Hristom, baš kao što je i Eva u početku. On je video potvrđenje, gledao je Bogu u lice, kao što je i Eva u svežini predvečerja. Eva je gledala Hrista u svežini predvečerja u Vrtu. I Juda je sedeo u svežini predvečerja u Getcemanskom vrtu i na mnogim mestima, i on je gledao u istog Hrista; slušao je Njegovo učenje; dokazao je Sebe kroz Reč, bio je potvrđen da je prorok o kojem je Mojsije govorio, da će pojaviti. I rekao im po Pismu ko je On bio, i sve o tome. Oni su to videli dokazano od Boga, da je On to bio, a onda se on oslonio na svoje sopstveno razumevanje.

172. Kako je on to mogao učiniti? To je zato što on to uopšte nije nikada ni imao *ovde* dole u sebi. On nije bio oplođeno seme. On je bio sin prokletstva, rođen iz prokletstva, i vraćen nazad u prokletstvo. Dakle, mi smo to uočili. Ali on je krenuo u službu, i može biti da je on imao određenu ideju o svom razumu. Možda je mislio da je Isus... On Ga je toliko poštovao: “Dakle, znate, mogao bih Ga prodati za trideset srebrnjaka. I ako to učinim, imaću nešto novca i moga bih učiniti nešto s njim. A On je sposoban da sebe spasi.” Vidite, on nije znao po Pismu, da je on bio podignut da zauzme to isto mesto.

173. Isto tako ni današnji ljudi ne shvataju u kakvom su oni stanju. To je određeno za ovu Laodikejsku crkvu da bude u takvom stanju, da izbace Hrista napolje. A On kuca, pokušavajući se vratiti natrag, [Brat Branham kuca po propovedaonici. – Urednik.], i pored svega s nikim ne može nigde da sarađuje. Potvrđujući Svoju Reč sada u ovom danu, kao što je On to činio u svakom danu, a oni su se udaljili od toga. Oslanjajući se na svoje sopstveno razumevanje, to je – u tome je cela stvar.

174. Ili, možda, recimo da je on ovako razmišljao. Da možda, ako bi on prodao Hrista za trideset srebrnjaka, dakle, da će on imati zajedništvo s nekom od velikih denominacija tog vremena, sa Farisejima i Sadukejima. On bi rekao: “Dakle, čekajte, On se može brinuti sam o Sebi. Video sam Ga u velikim bitkama; i ja – ja znam da – da On može da vodi brigu o Sebi. Tako ja mogu zaraditi nešto novca, kao neku – neku malu mirovinu, kao što je bilo tada. A onda, opet, mogu imati i sjajan položaj po tim crkvama danas, ako Ga izdam njima.” Vidite? No on se oslonio na svoje sopstveno razumevanje, umesto na razumevanje da je to bila potvrđena Reč Božija, i on je učinio Isusu baš ono što su Pisma rekla da će on učiniti.

175. I danas, crkveni svet je izbacio Hrista napolje u poslednjim danima, upravo isto kako što je knjiga Otkrivenja rekla da će učiniti. To je Judin duh ponovo u formi crkve: “Imajući obličje pobožnosti, ali odbacujući Reč.” Vidite? To je tačno. Dakle, Ooo,

moj Bože, koji je rezultat toga? Smrt, baš kao što se dogodilo i Evi. I to se događa i svima ostalima koji pokušavaju izopačiti Božiju Reč i osloniti se na svoje vlastito razumevanje. Čak i sada oni prodaju, ne možda za trideset srebrnjaka, ali možda da postanu, Ooo, neki veliki službenici, za neko seminarsko iskustvo. Ne bi bilo vredno ni trideset srebrnjaka, ali oni to svejedno prodaju; prodaju svoje razumevanje Boga za takve stvari kao što su te.

176. Koliko je to drugačije od učenog Svetog Pavla, koji je imao svo moguće znanje zbog kojeg se mogao hvalisati. Ali on je rekao: “Sve sam odbacio, svo svoje razumevanje. Sreo sam Vatrene Stub jednog dana na putu za Damask.” I rekao je: “Nisam vam došao s velikim rečima, jer da jesam, vi biste se onda uzdali u ljudsku mudrost. Nego sam vam došao u sili i demonstraciji Svetog Duha, da bi vi – da biste se oslonili na Reč Božiju.” Amen. Rekao je: “Ako bi anđeo s neba došao, i propovedao bilo šta drugo, neka je proklet.” Galaćanima 1:8. To je tačno. Ne, gospodo. On nije nikada.

177. Malena žena kraj studenca, bila je nemoralna. I znala je da su je crkve izopštile. Ali ona se nikada nije oslonila na svoje sopstveno razumevanje. Kada se srela s Njim kraj studenca, koji joj je rekao sve grehe koje je počinila; ona je potrčala u grad. Dakle, to nije bilo u redu u da se jedna žena tako ponaša, da ode u njega i kaže ma šta, zato što je ona bila prostitutka. Ali kada se ona srela sa Isusom, ona se nikad više nije oslonila na razumevanje ljudi, tih dana. Ona je došla, rekla: “Dođite i vidite čoveka koji mi je rekao stvari koje sam učinila. Nije li to sam Mesija?” Ona se uopšte nije oslonila na svoje sopstveno razumevanje. Ne.

178. Devica Marija, kada ju je Anđeo Gabriel sreo i rekao joj da će imati bebu bez toga da bude sa muškarcem. Fiju! To se nikada nije dogodilo. Ona se nikada nije oslonila na svoje sopstveno razumevanje, da žena ne može imati bebu bez da ima – ima muža. Ona se nije oslonila na to, nego je rekla: “Evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude prema Tvojjoj Reči.” Ona nije rekla:

“Kako ću ja to učiniti? I kada ću ja to učiniti? I kako će se to sve dogoditi?”

179. Anđeo je rekao: “Sveti Duh će te oseniti; i ta sveta stvar koja će se roditi kroz tebe biće nazvana Sin Božiji.”

180. Ona je rekla: “Evo sluškinje Gospodnje.” Ona se nije oslonila na svoj razum, govoreći da je to nemoguće. Ona je samo rekla: “Evo sluškinje Gospodnje.” To je tačno. Zapazite.

181. Žena koja je imala krvarenje, doktor joj je rekao: “Nema nade.” Ona je potrošila celi svoj imetak na lekare, i nijedan joj nije mogao pomoći. I ona se nije oslonila na to. Kada je Isus...Ona je išla kroz gomilu, i rekla je: “Verujem da ako budem mogla dotaći odeću toga čoveka, da ću ozdraviti.” I tako ona ide ka tome.

182. “Stani malo”, rekao je doktor: “Ti ne možeš ozdraviti.” Ona je imala ovo krvarenje godinama i godinama. Postajala je sve slabija svo vreme, i bilo joj je sve gore. Doktori su odustali od nje. To je svo razumevanje koje su oni imali.

183. Ali ona je verom rekla! Nije bilo citata Pisma koji joj je govorio da to učini. No ona je rekla: “Ako bih mogla dotaći rub Njegove odeće, ozdravila bih,” i ona se provukla nekako i dotakla Ga. Povukla se nazad i sela.

184. A Isus se okrenuo i rekao: “Ko me je dotakao?” Okretao se okolo dok je nije pronašao. Rekao joj je u vezi njenog krvarenja.

185. I ona je to osetila u tom trenutku u svom telu. Ona to nije mogla tada dokazati, ali ona je osetila u svom telu da je njeno krvarenje stalo. Ona nije umovala, da ako je se doktor odrekao, kako bi joj uopšte bilo šta drugo pomoglo? Ona se nikada nije predala umovanju, nego je išla po veri.

186. Dakle, Biblija je rekla: “Da je On Veliki Sveštenik danas, koji može biti dotaknut osećajima naših slabosti. Da li je to tačno? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Nemojte se odati umovanju govoreći: “O, to je...” On je rekao: “Da je On to danas. On je

upravo sada Veliki Sveštenik koji može biti dotaknut osećajima naših slabosti. On je isti juče, danas i zauvek!”

187. Šta vi mislite kada sam ja bio napolju kao Baptistički propovednik, i kada me je taj Anđeo Gospodnji susreo tamo i poslao me da idem činiti ovo što radim? Dakle, moj pastor je rekao: “Ti si poludeo. Dakle, ti si imao noćnu moru.”

Rekao sam: “Bolje mi oduzmi moju člansku kartu odmah sada.”

188. Dakle, on je rekao: “Kako ti to misliš, nemaš čak ni osnovnu školu, da propovedaš po celom svetu? Kako ćeš se ti ikako moliti za kraljeve i velikaše, i ti – ti koji čak ne znaš govoriti ispravno po gramatici?”

189. Ja nisam verovao u svoju gramatiku. Nisam verovao niti u jednu sposobnost koju sam imao. Bio sam izaslan. Haleluja! I nisam počeo umovati. A da sam slušao umovanja, verovatno bi na hiljade ljudi umrlo, tokom godina. No nosio sam Poruku tačno kako je On rekao, okolo širom sveta.

190. I ja idem ponovo, milošću Božijom; ne razmišljanjem, nego po poslanstvu. Haleluja! Nisam se oslonio...Kažete: “Ti imaš pedesetpet godina.” Da imam i devedesetpet, to mi ne znači ništa. On je još uvek isti Bog koji je bio s Abrahamom. Da, gospodo. Ne oslanjajte se na svoja vlastita razumevanja.

191. I nakon što je znak krenuo napred, i Glas ga je pratio, i crkve su me počele odbacivati i zatvarati svoja vrata zbog učenja, a da se nijedna od njih nije usudila stati pred mene da kaže da li je to ispravno ili pogrešno. Ja sam izazvao svaku od njih. Uh-huh. Ne da bih bio pametan, već znam na čemu stojim. Tako je. A šta su oni učinili? Šta su oni učinili? Zatvorili su svaka vrata. “A šta ćeš sada učiniti?”

192. Prethodnih dana, gore na planini, stajao sam tamo. Rekao sam: “Gospode, imam samo jedna otvorena vrata u celoj naciji, koliko ja znam; a to je u Feniksu u Arizoni. To su jedina koja su preostala.” I krenuo sam dole niz planinu. Upravo tako jasno kao

što bih uvek čuo nekoga kako govori, rečeno je: “Šta je tebi do toga? Ti sledi Mene.” ...?...Amen. Ne na svoje sopstveno razumevanje. Ja se oslanjam na Njegovo obećanje.

193. Ooo, prijatelju, ne oslanjaj se na razumevanja. Tada povičite, zajedno s Eddie Perronett od davnina.

Svi pozdravite silu Isusovog Imena!
Neka anđeli padnu ničice;
Donesite kraljevsku krunu,
I krunišite Ga Gospodom svih;
Krunišite Ga Gospodom svih.

194. To je tačno. Ne oslanjajte se na ono što vi mislite, ili što neko drugi misli. S verom prihvatite obećanje Božije. Hoćete li to učiniti? Dakle, nije u tome da li je to neko drugi učinio, ili da li to nisu učinili, nego šta je s tobom? Šta ćeš ti učiniti s ovim Isusom zvanim Hrist, koji Sebe obznanjuje u ovom danu, isto kao što je On to činio i u onom danu? Da li Mu verujete? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.]

Pomolimo se.

195. Gospode Isuse, Kralju kraljeva, Gospodaru gospodara, Bože svih bogova, Bože svih vladara; Prvi i Poslednji; Alfa i Omega; Početak i Svršetak; Sjajna Jutarnja Zvezdo; Ružo Saronska; Ljiljanu iz Doline; Izdanku Davidov; dođi, Gospode Bože, isti juče, danas i zauvek.

196. Blagoslovi ovo mnoštvo ljudi, Gospode. Ove...[Prazno mesto na kaseti – Urednik.] upravo se spremamo početi sutra. Imali smo ovde jedan mali sastanak, i Ti si nas blagoslovio u tome. Obznanio si nam se. I molim se, Bože, da nastaviš obznanjivati Sebe nama. Blagoslovi nas večeras. Pomozi nam sada. Mi smo ljudi s potrebama.

197. I Gospode, Ti znaš da ja ne volim grditi ljude, ali kako da ugušim tu svetu vatru? Ja to ne volim činiti, Gospode. Ti znaš moj život i moje srce. Ja to moram činiti. I molim se Bože, da mi Ti pomogneš da to činim. Samo mi daruj milost, i nikada mi ne

dopusti da se oslonim na svoje sopstveno razumevanje, nego daj da se oslonim na Tvoje obećanje. U Ime Isusa. Amen.

198. Želim da vi, svako, budete stvarno puni poštovanja samo za nekoliko minuta. U ovom mnoštvu ljudi, tu su muškarci i žene koji sede ovde, nema sumnje, koji su bolesni. Koliko vas je bolesno i napaćeno ovde, podignite ruke, samo recite: “Meni je potreban Bog”? Samo podignite sada svoju ruku: “”Meni je potreban Bog.”

199. Dakle, ja ne poznajem mnogo ljudi. Poznajem ova tri momka koji sede pravo ovde. Poznajem gospodina Dauch-a, i njegovu ženu koja sedi tamo. Mislim da je ovo sestra Moore. Nisam siguran da li je to tačno, sestro Moore? Osim toga, ja pretpostavljam da je to, to. Brat Mike, na podiju. To je što se mene tiče, koje vidim da poznajem.

200. Ali Nebeski Otac koji je obećao, i u ovim danima On će potvrditi Sebe u ovom dobu, upravo na način na koji je On to učinio u Sodomi. Da li je On to obećao? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Objavio Sebe! Da li verujete to? [“Amen.”]

201. Dakle, ako ćete moliti, i to verom! Dakle, nemojte pokušavati umovati: “Kako Ga ja mogu dotaći kao Prvosveštenika?”

202. Dakle, Biblija je rekla, Novi Zavet, “On je Prvosveštenik upravo sada. On nastavlja Prvosveštenstvo po činu Melhisedeka. On je Prvosveštenik zauvek. Nema drugog Velikosveštenika osim Njega. Nema drugoga posrednika između Boga i čoveka, do čoveka Hrista. To je tačno. On je jedini, i On je isti juče, danas i zauvek.

203. Dakle, ako On ostaje taj isti Prvosveštenik, a Biblija kaže: “Da Ga možemo dotaći osećanjima naših slabosti,” kao što je ta mala ženica dotakla Njegovu odeću, vaša vera Ga može dotaći večeras, i On će postupiti na isti način, u ljudskom telu, kao što je On to učinio kada je bio ljudskom telu tamo kraj – kraj Abrahamovog hrasta. Verujete li to? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] On je obećao da će to učiniti. A sada, samo molite, ko god je u potrebi. I ja – ja...

204. Kao što sam rekao, dar nije nešto kao kada uzmete nož, i ako želite odseći *ovo* s njim, da možete to odseći; ili ako želite odseći *ono*, da možete to odseći, ili šta god želeli. To nije dar Božiji. Vidite? Ne.

205. Božiji dar je kada na neki način treba da uklonite sebe s puta. A darovi i pozivi su predodređeni od Boga. “”Darovi i pozivi su čak bez pokajanja.” Vi ste rođeni s tim. Mali mehanizam koji se provlači kroz vas, ali ne možete pritisnuti pedalu. Vidite? Bog mora time rukovati. Vi se morate ukloniti s puta.

206. Vaša vera to može pokrenuti, ne moja; vaša. Moja to samo sklanja s puta. Vi verujte od sveg srca da Isus Hrist živi danas.

207. Ne oslanjajte se na svoje sopstveno razumevanje; kažete: “Pa, gledaj sada, ja – ja sam u ozbiljnom stanju, brate. Ti me ne poznaješ. Dugo sam već u ovim invalidskim kolicima. Bio sam...”

208. Ne marim šta si ti bio, i vidi hoće li Bog doći dole i učiniti potpuno isto kao što je učinio kada je bio ovde na zemlji u fizičkom telu. On će to učiniti u vašem telu, u mom telu, zajedno kao u jednoj celini koji veruje u Njega. On će to učiniti zato što je On to obećao da će učiniti.

209. Dakle, ne oslanjaj se na ono što su drugi rekli: “Ooo, to je – to je mentalna telepatija,” tako oni To zovu. I za Isusa kažu da je to bila ista stvar. Rekli su da je bio pogađač sreće, “đavo.” Ali On je bio Sin Božiji, zato što je On bio prema obećanoj Reči Božijoj.

210. Dakle, kako što sam rekao, naše – naša mesta, mi ne moramo imati to da dođemo i položimo ruke na ljude. Mi smo polagali ruke na njih sinoć. Već jedina stvar koju morate imati je vera, i onda da prepoznate. S verom to prihvatate, verom. Ne – ne s nečim što...

Nemojte reći: “Dakle, kako se to može dogoditi?”

211. Ako bih vam mogao reći kako je to bilo učinjeno, tada to više ne bi bila vera. Ja ne znam kako je to učinjeno. Ne znam, ali ja verujem u to. Ja – ja ne znam kako – kako Bog spašava grešnika, ali On to čini. Ja ne znam kako Bog čini bilo koju od ovih stvari,

ali ja to prihvatam. On – On to čini; i to je način. Zato što ja to ne mogu objasniti. Dakle, onda, ja...Nikada neće biti objašnjeno. Niko to ne može. Zato što, ako biste mogli, onda to više nije vera.

212. Ja ne razumem kako Bog i Hrist mogu biti ista osoba, ali Oni jesu. Pismo tako kaže. Dakle, vi to ne možete objasniti, ali oni jesu. “Moj Otac je u Meni. To nisam Ja koji činim dela; to je Moj Otac koji je u Meni. Ako Ja ne činim Njegova dela, tada to pokazuje da nisam od Nega. Ali ako ja činim Njegova dela, onda On sam svedoči da sam Ja od Njega.

213. Dakle, ista stvar je i sada, potpuno ista stvar. On je isti juče, danas i zauvek, ako ćete verovati.

214. Dakle, tu sedi jedan čovek tačno ispred mene, on ima tamnu kosu. On ima sat na ruci i tamno odelo. Nosi naočare. Ako bi mogli pogledati ovde, videli bi ga kako sedi zatvorenih očiju i moli se. Ne poznajem tog čoveka. Nebeski Otac zna da ga ne poznam. Ali ja ću ga samo pogledati na trenutak, jer on izgleda kao da je jako iskren, sedeći tamo. Otkako sam spomenuo, čovek je samo sklopio svoje oči i počeo moliti. Ne poznajem tog čoveka; što se mene tiče. Ne poznajem ga. Bog zna tog čoveka, i On mi to može otkriti. Ako je to obećanje istinito u Bibliji, On mi može otkriti zašto je taj čovek zatvorio oči, i zbog čega se moli. Da li verujete u to? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.]

215. Da li verujete u to, gospodine? Ako otvorite svoje oči, vi sedite pravo ovde, gledate pravo ovde. Verujete li to? U redu. Dakle, vi znate da vas ja ne poznajem. Mi smo stranci jedan drugome. Ali Bog vas pozna. Dakle, on počinje plakati, teku mu suze. Zato što mu ja sada mogu reći da će Bog odgovoriti na njegovu molbu, (Vidite?), zato što je to bilo šta ga je pogodilo upravo tada, to Svetlo; iz tame, izmenilo se u Svetlo. Vidite?

216. Dakle, taj čovek, on se moli za nekoga drugoga, a to je ovaj mali dečak koji sedi pored njega. To je njegov sin. To je tačno. Dakle, taj mali dečak boluje od – od poremećaja probave, i takođe nešto nije u redu s njegovim crevima. To je tačno. To je tačno.

217. Vi niste odavde. Vi niste iz Arizone. Vi ste iz Kalifornije. To je tačno. I vi ste propovednik, i proslavljate u Skupštinama Božijim. To je tačno. Poštovani McKay je vaše ime – ili Časni Kaid, to je tačno. Da li je to istina? Mahnite svojom rukom *ovako*. Dakle, vaš mali dečak će se ozdraviti. Vaša vera!

218. A šta sad? Tamo je jedan čovek s podignutom rukom; on me ne poznaje; a ni ja ne poznajem njega. No šta je to bilo? On je dotakao Prvosveštenika. Dakle, vidite, on se nije mogao osloniti na svoje sopstveno razumevanje. Dakle, šta on treba da učini, šta on sada čini? On treba da veruje u ono što mu je bilo rečeno, tu istinu, zato što on zna da me ne poznaje. To je tačno.

219. Ovde, ovde sedi jedna žena pravo ovde dole ispred mene takođe, ona ima pognutu glavu. Ona boluje od raka. Ona takođe dolazi iz Kalifornije. Nadam se da ona ne propušta ovo. Gospođica Adams, to je njeno ime. Nikada je nisam video u svom životu. Da, to je istina.

220. Tamo je jedna dama koja sedi pravo nazad tamo napolju. Ja ne mogu pokazati na nju, ali vidim Svetlo koje lebdi iznad nje. Ona je duboko u nevolji. Ona ima problema sa svojim vratom, što je samo jedna stvar. A druga stvar, ona – ona ima duhovnih problema, zbog čega je ona zabrinuta i muči se. A ima i porodičnih problema; ćerka joj je upravo pobjegla. To je tačno. To je istina, zar ne? Ruka joj je podignuta. Gospođa Miller, tako je. Da li verujete? Bog će je vratiti nazad i izlečiće vaše telo. Dakle, nikada je nisam video u svom životu. Ona mi je potpuno nepoznata.

221. Ovde je jedna dama koja sedi ovde u slušateljstvu. Ona – ona nije odavde; ona je takođe iz Kalifornije. Ona ima rak, i rak je na njenim grudima. Ona je bila operisana, na jednoj dojci, i to je prešlo na drugu. To je tačno. Gospođo Kaland, to je tačno. Da li verujete da će vas Bog ozdraviti? Verujte to. Damo, ja sam za vas stranac. Ja vas ne poznam. To je istina. Vidite? Ona ima rak.

Da bi vi znali da je Bog prisutan!

222. Tamo je jedna dama koja sedi upravo pored nje. Zove se gospođa Harris. Ona je za mene potpuni stranac. Ali kada Duh dođe na ovu ženu, ona je takođe u saosećanju s njom. I ona dolazi iz Kalifornije. To je tačno. I ona ima problema sa svojim ramenom. To je tačno. Da li verujete da će vas Bog izlečiti? Ako je to istina, podignite ruku, kako bi ljudi mogli videti; potpuni smo neznanci.

223. Ne oslanjajte se na svoje sopstveno razumevanje. Šta može to da učiniti? Vi to ne možete objasniti. To je paradoks. To je nemoguće objasniti. Pitajte ove ljude; nikada ih nisam video u svom životu, nikada nisam znao ništa o njima. To bi se moglo upravo nastaviti tokom celog skupa.

224. No, gledajte sada, ne oslanjajte se na svoje sopstveno razumevanje. Nego se oslonite na ono što je On obećao, da će On to učiniti; nije li to taj isti Duh koji je prebivao u ljudskom telu, koji je znao da se Sara smejala u šatoru iza tog Čoveka. Da li je to tačno? I On je obećao baš pre nego što će svet biti uništen vatrom, kada će Sin čovečiji otkriti ponovo Sebe na isti način, kako će Sin čovečiji (proročki način) otkriti Sebe u ljudskom telu, kao što je to On ovde s nama večeras, kao što je On to učinio i onda. Dakle, u kojem času mi živimo? Upravo pred uništenje.

225. Prijatelji, ne stojte ovde više kao grešnici. Prihvatite Isusa Hrista dok ste u Njegovoj Prisutnosti. Dakle, ja znam da obično propovednici ugađaju i pričaju priče, o majci koja je mrtva i nema je. To je uredi. Ali mi ne dolazimo na temelju toga da je naša majka mrtva. Moja majka je takođe mrtva, i moj otac isto. Već mi dolazimo, inteligentno, prihvatajući to na temelju da je Boga objavio Sebe u Isusu Hristu, da bi uklonio grehe sveta. Mi dolazimo i verujemo na temelju pomirne Žrtve. I dok je On potvrđivao Svoju Reč...

226. Ne marim u koju crkvu ste išli, metodističku, baptističku, katoličku, prezbiterijsku, ili ni jednu crkvu uopšte. Ako ćete priznati da ste to razumeli drugačije, i znate da ustvari nikada niste bili nanovo rođeni, ali želite biti, i želite to prihvatiti sada, to

obećanje sada. Vi možda nećete biti ispunjeni sada, ali ćete biti ispunjeni kada – kako skupovi budu napredovali. Želite to prihvatiti to na ovom temelju, hoćete li ustati na svoje noge i dopustiti mi da se pomolim za vas upravo tamo gde stojite. Svi koji su ovde koji znaju...

227. Ne oslanjaj se na samog sebe, i govorite: “Ooo, kažem vam, govorio sam u jezicima.” Dakle, to nema nikakve veze s tim. Ja takođe verujem u govorenje u jezicima.

228. No ja sam video veštice, đavole, i sve ostalo, kako govore u jezicima i to tumače. To je tačno. Pitajte misionare tamo na poljima, mi možemo to saznati, brate Creech, i ti znaš da je to tačno. Video sam ih kako govore u jezicima, i piju krv iz ljudske lobanje, i prizivaju đavole. Sigurno. Video sam kako uzimaju olovku, i ona se pokreće i piše u nepoznatom jeziku; i veštica, vračar stoji tamo, i to tumači.

229. Stoga govorenje u jezicima nije znak da imate Svetog Duha. Ako bi bilo tako, i ako bi govorili u jezicima i poricali ovu Reč, tu nešto nije uredu. Tačno, uh-huh. Ne oslanjajte se na svoje sopstveno razumevanje.

230. Neko je sada, kažete: “Pa, ja sam klicao.” I ja takođe. Ali ne oslanjaj se na to.

231. Video sam razne vrste demonskih sila kako kliču i viču. Video sam Muslimane kako kliču i viču dok ne dovedu sebe u takvo stanje, da mogu probadati igle kroz svoje ruke. U Indiji, video sam ih kako kliču i skaču gore-dole, uzimaju vreće vode, s udicama u tome, i provlače to kroz svoju kožu i hodaju na vrućoj žeravici, tako je, i poriču Isusa Hrista.

232. Vidite, ne oslanjajte se na svoje sopstveno razumevanje, već na Reč Božiju. Ako vaš život nije u skladu sa ovom Biblijom, da verujete u svaku Reč koja je u njoj; a želite to verovati, i želite da Bog sprovodi Svoju volju kroz vas, zato što možete biti deo Boga, hoćete li ustati i reći: “Ja ću prihvatiti upravo sada, brate.” Hvala vam. Hvala vam. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Bog

vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Predivno. Bog vas blagoslovio. Neka vam to Bog daruje, svima koji su iskreni. Kažete...Samo – samo ostanite na nogama, upravo...

233. Kažete: “Ja sam crkveni član, brate Branham, ali stvarno ja sam pentakostalac; ali kada to stvarno dođe do toga da stvarno mogu reći da verujem da su sve te Reči Istina, jednostavno to ne mogu učiniti, ali ja – ja želim to učiniti. Pomozi mi; moli se za mene. Želim ustati i reći: Ja – ja...” Kažete: “Vidi, ja sedim ovde, ili ja sam svedočio u ovoj crkvi, da sam bio.” Ali vi znate dole u svom srcu da niste. Bog zna takođe da niste, vidite, zato zašto ne bi ustali. Ne oslanjajte se na svoj sopstveni razum, nego se oslonite na Njegovu Reč.

234. Hoćete li ustati, još neko? Da li neko još želi ustati? Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. “Bože pomози mi.” Bog vas sve blagoslovio. To je dobro. Samo ostanite na nogama.

235. Pitate se: “Hoće li mi to doneti nešto dobro?” Ustanite samo, i vidite da li će. Stvarno to i mislite: “Brate Branham, ja želim biti ispravan. Ja želim biti ispravan.”

236. Dakle, ja ne kažem da napustite svoju crkvu. Ne, gospodine. Ostanite upravo tamo gde jeste, i budite samo Svetim Duhom stvarno ispunjena osoba u toj crkvi. Kažete: “Dakle, ja ne znam šta će moj pastor reći.” On će vas ceniti ako ste takvi, ako je on Božiji Čovek. Vidite, to je tačno.

237. “Neka vaše svetlo tako svetli pred ljudima da bi oni mogli videti vaša dobra dela i slaviti Oca.”

238. Bog vas blagoslovio. Dakle, Bog vas oboje blagoslovio; i tebe; i tebe, brate, tebe. Bog blagoslovio svakoga od vas. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio tamo dole.

239. Dakle, vi koje ste se ustali, ako se osećate bolje nakon ustajanja, samo podignite svoju ruku da kažete ostalima da se

osećate bolje u vezi toga nakon što ste ustali. Vidite, sve ruke. Vidite? Svakako da jeste. Vidite, vi ste iskreni. Ustanite i kažite: “Biću svedok.”

240. “Onaj koji će ustati ovde za Mene, ja ću ustati tamo za njega. Onaj koji Me se posrami ovde pred ovim ljudima, i ja ću se posramiti njega pred Mojim Ocem, i svetim Anđelima.” Nemojte se sramiti Njega. Nemojte se oslanjati na svoje sopstveno razumevanje. Oslonite se na Reč Božiju. “Onaj koji Me prizna pred ljudima, njega ću ja priznati pred Svojim Ocem i svetim Anđelima.”

241. Hoće li vas biti još, baš pre nego se pomolimo? Pognimo naše glave onda. Bog vas blagoslovio, sestro. Sigurno. Bog i tebe blagoslovio, brate, sigurno. Da li će biti još nekoga, upravo dok su nam još pognute glave? Bog vas blagoslovio, i vas. Dakle, to je u redu, vi još uvek stojite. Mi ćemo pričekati samo još trenutak, samo trenutak. Bog te blagoslovio, brate. Bog te blagoslovio. Kažete: “Da li to znači nešto, kada kažeš; 'Bog te blagoslovio'?” To izražava moje blagoslove prema vama. Bog vas blagoslovio.

242. Neki od vas koji stojite oko zidova, pošto nemate gde sešiti, hoćete li samo podići ruke, reći: “Ja, Bože, to sam ja”? Bog vas blagoslovio, brate. Bog vas blagoslovio, i vas; i tebe, sestro; i vas, moj brate; i vas, moja sestro.

243. O, Sveti Duh se tako divno kreće preko slušateljstva. Možete li to osetiti? Bog vas blagoslovio, mladi čovek ovde gore na podijumu. Bog vas blagoslovio, preko u uglu. Bog te blagoslovio, mladiću. Da.

244. Ooo, Sveti Duše, pokreni se iznova u našim srcima sada. Pokaži nam naše greške, Gospode. Mi se ne...mi se ne oslanjamo na naše sopstveno razumevanje, naše sopstveno umovanje. Već se oslanjamo na Tebe, zato što znamo da stojimo u Tvom Božanskom, potvrđenom obećanju današnjeg dana. Ti si obznanio Sebe van svakog, mimo svakog razuma. Mi ne bismo mogli to izumovati a niti objasniti. Već Ti si se spustio ovde među nas, i

obznanio nam da si Ti ovde, i muškarci i žene veruju to i prihvataju to.

245. Bože, uzmi svakoga od nas u Svoje naručje, i sakrij ih u Stenu Vekova dok vatra ne prođe. Mi treba da budemo spaljeni, Gospode. Mi to znamo. Mi smo ponovo u Sodomi. “Ali pravedni neće propasti s grešnicima.” Ti ćeš pozvati Svoju decu, Gospode. Ti si rekao Lotu: “Izađi odande. Izađi.” Molim se, Bože, da svako ko je u takvom stanju večeras, koji je tamo napolju, i nisu sigurni gde stoje...

246. Bože, oni ne bi nipošto da idu dole, jednosmernom ulicom, pogrešnim putem. Oni nipošto ne žele juriti kroz crveno svetlo, ako su zdrave pameti, jer bi mogli poginuti. Onda kako bi mogla osoba doneti odluku za svoje večno odredište, samo nagađajući, pretpostavljajući, okušavajući sreću bez pravog autoriteta za okušavanje, samo zato što pripadaju crkvi ili denominaciji? I stvarno oni ne mogu, oni ne mogu razumeti kako Reč Božija može biti ista danas kao što je i bila onda, kako se ova obećanja mogu učiniti stvarnima. “Apostolsko doba je prošlo.” Pomozi im, Oče. Predajem ih Tebi u Ime Isusa Hrista. Amen.

247. Hvala vam, moja braćo i sestre. Tako sam zahvalan da vas zovem mojom braćom i sestrama.

248. I upamtite, Bog će me držati odgovornim za svaku reč, na dan suda. Za sve što sam propovedao večeras, moraću zbog toga odgovarati. Ja sam svestan toga. Šta sam činio još otkad sam bio mali dečak, propovedao sam ovo Evandjelje, a onda postao otpadnik?

249. Dakle, koliko vas je ovde bolesnih i ojađenih večeras, i želite da bude moljeno za vas? Podignite svoje ruke. Dakle, hoćete li samo učiniti još jednu stvar za mene? Položite svoje ruke jedni na druge. Položite svoje ruke jedni na druge. Pognite sad svi svoje glave, kao da ste ovde u crkvi, ovde gore na ovom podijumu.

250. Dragi Bože, u Ime Isusa Hrista, u – u Njegovom Prisustvu, potvrđenom Prisustvu! Sama Reč koja je bila propovedana, bila je

potvrđena da si Ti isti juče, danas i zauvek. Neka se Sveti Duh Božiji pokrene preko ovog mnoštva ljudi upravo sada. Mnogi od njih su došli i prihvatili Te kao svoga Spasitelja; mnogi povratnici u greh su Te prihvatili i vratili se nazad. Ooo, Bože, ja molim to u Ime Isusa Hrista, da Ti isceliš svaku osobu. Ti si rekao: “Ovi znaci će pratiti one koji veruju; ako polože svoje ruke na bolesne, oni će ozdravljati.” Ti si to obećao, Gospode, a deca koja veruju su položila svoje ruke jedni na druge.

251. Sotono, ti si poražen. Izađi iz ovih ljudi, u Ime Isusa Hrista. Pusti te ljude da idu, zbog Kraljevstva Božijeg, u Ime Isusa Hrista. Amen.

252. Svi koji veruju da je Isus Hrist sada vaš Iscelitelj, kao što je i vaš Spasitelj, i želite Ga prihvatiti na tom istom temelju, stanite na svoje noge sada, recite: “Ja sada prihvatam Isusa kao svoga Iscelitelj, i kao svoga Spasitelja.” Predivno! Slava Gospodu! Hvala Gospodu! A sada, podignimo ruke i pevajmo Mu.

Slaviću Ga, slaviću Ga,
Slaviti Jagnje radi smrti grešnika;
Dajte Mu slavu, svi vi ljudi,
Jer Njegova Krv je sprala svaku mrlju.

253. Ooo, ne osećate li se dobro? Mahnite svojim rukama. O, moji. Pevajmo to opet.

Slaviću Ga, Slaviću Ga,
Slaviti Jagnje radi... (Zapamtite: “isti juče, danas i zauvek,” je Jagnje.)
Dajte Mu slavu, svi vi ljudi,
Jer Njegova Krv je sprala svaku mrlju.

254. Volite li to? [Zajednica kaže: “Haleluja!” – Urednik.] Rukujmo se s nekim. Ovo je završetak službe, koja je otpočela u ovoj konvenciji. Recite: “Bog te blagoslovio, brate, hodočasniče. Bog te blagoslovio.” To je fino. To je dobro. Predivno! Dakle, da li verujete da ćemo imati veliku konvenciju nakon ovoga?

[“Amen.”] Zahvalili smo Bogu za ovaj veliki skup, dakle, imaćemo veliku konvenciju. Svi koji verujete to, recite: [“Amen.”]

Moja vera gleda na Tebe,
Tebe Jagnje (Pogledajmo sada gore na Njega.) s Golgote,
O Spasitelju Božanski;
Sada, čuj me dok ja molim,
Odesi sve moje grehe,
Uzmi me iz ovog dana
Neka budem potpuno Tvoj!
Dok je život mračni lavirint kroz koji koračam,
I jad oko mene se širi,
Budi moj vodič;
Zapovedi tami da se pretvori u dan,
Izbriši tugu zabrinutosti,
Uzmi me iz ovog dana
Neka budem potpuno Tvoj!

255. Amen! Zajednica kaže: “Amen.” [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Haleluja!

Ooo, slavite Ga,
Hvalite Jagnje radi smrti grešnika;
Dajte Mu slavu, svi vi ljudi,
Jer Njegova Krv je sprala svaku mrlju.

Kako predivno!

256. U redu, hoćemo li pognuti naše glave sada za blagoslov. Ne znam ko je bio izabran da to učini. Brat Johnny Manadal iz Kalifornije, dok su nam glave pognute. Dakle, nemojte zaboraviti sutra uveče, to je najpre, početak. Sutra uveče, konvencija će biti upravo ovde u ovoj dvorani u sedam i trideset.

257. Bog vas blagoslovio. Jeste li uživali u Božijoj Prisutnosti? [Zajednica kaže: “Amen.” – Urednik.] Amen. Dakle, pognimo glave dok nas brat Johnny ne raspusti.